

ແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ

I. ຄວາມເປັນມາ:

1. ຜູ້ນຳອາຊຽນໄດ້ຕົກລົງກັນທີ່ **ກົວລາລຳເປີ** ໃນເດືອນ **12** ປີ **1997** ຈະພ້ອມກັນປະຕິຮູບອາຊຽນ ໃຫ້ເປັນພາກພື້ນທີ່ໜັ້ນຄົງ, ອຸດົມຮັ່ງມີ ແລະ ສາມາດ ແຂ່ງຂັນໄດ້ສູງ, ພຽບພ້ອມໄປດ້ວຍການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢ່າງ ເທົ່າທຽມກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (ວິໄສທັດຂອງອາຊຽນໃນປີ 2020).

2. ໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດຜູ້ນຳອາຊຽນ ທີ່ **ບາຫຼີ** ເດືອນ **10** ປີ **2003** ຜູ້ນຳອາຊຽນໄດ້ປະກາດວ່າ ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (**AEC**) ຈະເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງການເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດພາກພື້ນ ໃນປີ **2020** (ຖະແຫລງການ ບາຫຼີ ຄັ້ງທີ II). ນອກຈາກ **AEC** ແລ້ວ, ປະຊາຄົມຄວາມໝັ້ນຄົງອາຊຽນ ແລະ ປະຊາຄົມວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມອາຊຽນ ແມ່ນເປັນ 2 ເສົາຄໍ້າຫຼັກທີ່ສຳຄັນຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນໃນອານາຄົດ. 3 ເສົາຄໍ້າຫຼັກດັ່ງກ່າວນີ້ ຄາດວ່າຈະເຮັດວຽກ ຄຽງບ່າຄຽງໄລ່ກັນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນ ໃນປີ 2020.

3. ໃນເວລາຕໍ່ມາ, ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນ ເດືອນ **8** ປີ **2006** ທີ່ **ກົວລາລຳເປີ** ປະເທດ **ມາເລເຊຍ** ກໍ່ໄດ້ເຫັນດີໃນການ ພັດທະນາ “ແຜນງານໜຶ່ງດຽວທີ່ສອດຄ່ອງ” ເພື່ອໃຫ້ **AEC** ຄືບໜ້າໂດຍໄວ ໂດຍໄດ້ລະບຸລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ອົງປະກອບພື້ນຖານຂອງ **AEC** ພາຍ ໃນປີ 2015 ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຖະແຫລງການບາຫຼີ II ທີ່ມີເປົ້າໝາຍທີ່ເດັ່ນຊັດ ແລະ ກຳນົດຕາຕະລາງເວລາຂອງການປະຕິບັດ ມາດຕະການຕ່າງໆແບບໃຫ້

ມີການໂຍະຍານແກ່ກັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນກ່ອນແລ້ວ ເພື່ອຮອງຮັບຜົນປະ ໂຫຍດໃຫ້ ແກ່ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

4. ໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນຄັ້ງທີ 12, ເດືອນ 01 ປີ 2007 ບັນດາຜູ້ນຳ ອາຊຽນໄດ້ຢືນຢັນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ເຖິງພັນທະທີ່ຈະເລັ່ງສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາ ຊຽນໃນປີ 2015 ຕາມທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ໃນວິໄສທັດອາຊຽນ 2020 ແລະ ຖະ ແຫລງການອາຊຽນຄັ້ງທີ II ແລະ ໄດ້ລົງນາມໃນຖະແຫລງການ ເຊບູ ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນໃນປີ 2015, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ບັນດາຜູ້ນຳ ອາຊຽນໄດ້ເຫັນດີ ທີ່ຈະເລັ່ງການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ໃຫ້ສຳ ເລັດໃນປີ 2015 ແລະ ປະຕິຮູບອາຊຽນໃຫ້ກາຍເປັນພາກພື້ນ ທີ່ມີການເຄື່ອນ ຍ້າຍຢ່າງເສລີດ້ານສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ການລົງທຶນ, ແຮງງານທີ່ຊຳນານງານ ແລະ ການໄຫລວຽນຂອງທຶນ ຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ.

II. ລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ອົງປະກອບຂອງ AEC :

5. **AEC** ແມ່ນຜົນສຳເລັດສຸດທ້າຍຂອງການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ວິໄສທັດອາຊຽນໃນປີ 2020 ບົນພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມ ສອດຄ່ອງກັນທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ກ້ວາງຂວາງ ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຂໍ້ລິເລີ່ມທັງທີ່ມີແລ້ວ ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມໃໝ່ ໂດຍກຳນົດ ໄລຍະເວລາຢ່າງຈະແຈ້ງ. ໃນການສ້າງຕັ້ງ **AEC**, ອາຊຽນຈະຕ້ອງເຂັ້ມງວດໃນການ ປະຕິບັດຫຼັກການຕ່າງໆ, ຊຶ່ງລວມທັງການປະຕິບັດເປີດກ້ວາງ, ປະຕິ ບັດຕໍ່ພາຍນອກ ແລະ ຫຼັກການດ້ານເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຊຶ່ງລວມທັງຂໍ້ກຳນົດຂອງການຄ້າຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ຍຶດໝັ້ນຂໍ້ກຳນົດພື້ນຖານຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ເພື່ອເປັນຂໍ້ຜູກພັນໃນການສົ່ງ ເສີມເສດຖະກິດ.

6. **AEC** ຈະສ້າງໃຫ້ອາຊຽນເປັນຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດໜຶ່ງດຽວ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ອາຊຽນມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວໃນການແຂ່ງຂັນດ້ວຍກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການໃໝ່ຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ລິເລີ່ມຕ່າງໆ ທີ່ຍັງຄົງຄ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງທາງເສດຖະກິດ ໃນຂະແໜງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໄວຂຶ້ນ, ສົ່ງເສີມການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດ, ສີມືແຮງງານ, ແລະ ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ, ໃຫ້ກົນໄກສະຖາບັນຂອງອາຊຽນ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນບາດກ້າວທຳອິດເພື່ອກ້າວໄປເຖິງການບັນລຸປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ອາຊຽນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສະເໜີແນະຂອງຄະນະສະເພາະກິດລະດັບສູງທາງດ້ານເສດຖະກິດ (**HLTF**) ໃນການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານເສດຖະກິດອາຊຽນ ທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຖະແຫຼງການ ທີ່ ບາຫລີ.

7. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, **AEC** ຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ເລັ່ງໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງຂອງບັນດາປະເທດ ລາວ, ກຳປູເຈຍ, ພະມ້າ ແລະ ຫວຽດນາມ (CLMV) ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຂໍ້ລິເລີ່ມ ຂອງການເຊື່ອມໂຍງກັນກັບອາຊຽນ ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມອື່ນຂອງພາກພື້ນ, ແລະ ການຮ່ວມມືກັນກັບຂົງເຂດອື່ນໆ ກໍ່ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນ ເຊັ່ນ: ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ການຮັບຮູ້ເຖິງຄຸນວຸດທິ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ນະໂຍບາຍທາງການເງິນ, ມາດຕະການຊຳລະດ້ານການຄ້າ, ຍົກລະດັບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງການສື່ສານ, ພັດທະນາການບໍລິຫານທາງດ້ານອີເລັກໂຕຼນິກ ຜ່ານລະບົບ e-ASEAN, ການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳທົ່ວພາກພື້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳພາກພື້ນ ແລະ ສົ່ງເສີມຂະແໜງການເອກະຊົນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອການສ້າງຕັ້ງ AEC.

8. ບົນພື້ນຖານຂ້າງເທິງນີ້ ແລະ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສໍາຄັນ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າກັບພາຍນອກຂອງອາຊຽນ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນໂດຍລວມ ທີ່ຈະດໍາເນີນນະໂຍບາຍມຸ້ງສູ່ພາຍນອກ, AEC ໄດ້ສັນນິຖານ ກ່ຽວກັບລັກສະນະພິເສດຄື: (ກ) ສ້າງຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດອັນ ດຽວ, (ຂ) ເປັນພາກພື້ນທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນສູງດ້ານເສດຖະກິດ, (ຄ) ພັດທະນາ ເສດຖະກິດພາກພື້ນຢ່າງທົ່ວເຖິງ, (ງ) ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນມີການເຊື່ອມໂຍງກັນ ຢ່າງເຕັມທີ່ກັບເສດຖະກິດໂລກ. ລັກສະນະພິເສດເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຕິດພັນ ແລະ ຊ່ວຍຊູຍູ້ ໝູນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ສ່ວນປະກອບຂອງອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຕ່ ລະຄຸນລັກສະນະພິເສດຂອງແຜນງານດັ່ງກ່າວ ຈະຮັບປະກັນໄດ້ ຊຶ່ງຄວາມ ສອດຄ່ອງ ແລະ ກົມກຽວຂອງອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ຕະຫຼອດທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ແລະ ການປະສານສົມທົບອັນແທ້ຈິງ ລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງ.

ກ. ຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດໜຶ່ງດຽວ:

9. ເປັນຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດໜຶ່ງດຽວຂອງອາຊຽນແມ່ນ ປະກອບ ດ້ວຍ 5 ອົງປະກອບຫຼັກ ຄື: (1) ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງສິນຄ້າ, (2) ການ ໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການບໍລິການ, (3) ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການລົງ ທຶນ, (4) ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງທຶນທີ່ສະດວກຂຶ້ນ, (5) ການເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງເສລີຂອງແຮງງານທີ່ມີສີມື. ນອກນັ້ນ, ຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດໜຶ່ງດຽວ ຍັງລວມເຖິງການມີສ່ວນປະກອບອີກ 2 ຢ່າງທີ່ສໍາຄັນ ຄື: ການເຊື່ອມ ໂຍງຂະແໜງບຸລິມະສິດ ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ກ.1. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງສິນຄ້າ:

10. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງສິນຄ້າແມ່ນຖືເປັນແຖນກາງຊຶ່ງແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ ຕະຫຼາດ ແລະ ຖານການຜະລິດໜຶ່ງດຽວ ໄດ້ຮັບຜົນລໍາເລັດ. ຕະຫຼາດດຽວສໍາ ລັບສິນຄ້າ (ແລະການບໍລິການ) ຈະອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບການພັດທະນາທາງດ້ານເຄືອຂ່າຍການຜະລິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງອາຊຽນ ໃຫ້ເປັນສູນກາງການຜະລິດຂອງສາກົນ ຫຼື ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງສິນຄ້າຂອງໂລກ.

11. ໂດຍຜ່ານເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ (*AFTA*), ອາຊຽນໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການລົບລ້າງພາສີ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການໄຫຼວຽນຂອງສິນຄ້າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອັດຕາພາສີເທົ່າກັບສູນ ແຕ່ການລົບລ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ ແມ່ນຖືວ່າສໍາຄັນອີກດ້ວຍ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ເພື່ອເປັນການເພີ່ມອົງປະກອບຫຼັກອື່ນໆ ໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການໄຫຼວຽນຂອງສິນຄ້າ ແມ່ນມາດຕາການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ເຊັ່ນ: ການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານຂະບວນການພາສີ, ຈັດຕັ້ງລະບົບກວດກາທີ່ປະຕູດຽວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທີ່ເສີມສ້າງໃຫ້ແກ່ລະບຽບການກ່ຽວກັບແຫຼ່ງກໍານົດສິນຄ້າຕາມແຜນ *CEPT* ແລະ ລວມທັງລະບຽບການຢັ້ງຢືນທາງປະຕິບັດການ ແລະ ໃຫ້ລະບຽບການກ່ຽວກັບມາດຖານ ແລະຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວກັນ.

12. ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍອັດຕາພາສີທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຮ່ວມກັນສະໄໝເຂດການ ຄ້າເສລີ *ASEAN (CEPT - AFTA)* ຈະຖືກທົບທວນຄືນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ສົມບູນ ໃຫ້ກາຍເປັນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ມີລັກສະນະກວມລວມ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຊຶ່ງການ ໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງສິນຄ້າ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງອາຊຽນ ເພື່ອເລັ່ງລັດການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນປີ **2015**.

13. ການລົບລ້າງພາສີ: ອັດຕາພາສີຂອງສິນຄ້າພາຍໃນອາຊຽນ ຈະຖືກລົບລ້າງຕາມຕາຕະລາງເວລາ ແລະ ບັນດາຂໍ້ຜູກພັນທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນໃນ CEPT- AFTA ແລະ ຕາມສັນຍາອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ລົບລ້າງພາສີນຳເຂົ້າສຳລັບສິນຄ້າຜະລິດຕະພັນທັງໝົດ, ຍົກເວັ້ນລາຍການສິນຄ້າທີ່ຫາກໍ່ຍົກຍ້າຍມາຈາກສິນຄ້າກະທົບໄວ, ແລະກະທົບໄວ ສູງໃນປີ **2010** ສຳລັບ **ASEAN-6**, ແລະໃນປີ **2015**, ສຳລັບປະເທດ **CLMV** ໂດຍໃຫ້ມີການຜ່ອນສັ່ນຜ່ອນຍາວສຳລັບລາຍການສິນຄ້າກະທົບໄວບາງອັນໃນໄລຍະປີ **2018**, ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງ **CEPT** ທີ່ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ກ່ຽວກັບແຜນການລົບລ້າງພາສີການນຳເຂົ້າ.
- ລົບລ້າງພາສີນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນ ທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຂະແໜງບູລິມະ ສິດ **PIS** ໃນປີ **2007** ສຳລັບ **ASEAN-6** ແລະ ປີ **2012** ສຳລັບບັນດາປະເທດ **CLMV** ຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງຂໍ້ຕົກລົງກອບຂອງອາຊຽນ (ສະບັບທີ່ດັດແກ້ຄືນໃໝ່) ວ່າດ້ວຍແຜນການເຊື່ອມໂຍງຂອງຂະແໜງບູລິມະສິດ.
- ສຳເລັດໃນການຍົກຍ້າຍລາຍການຜະລິດຕະພັນທີ່ເຫຼືອຄ້າງຢູ່ໃນບັນຊີລາຍການສິນຄ້າກະທົບໄວ (**SL**) ເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜນ **CEPT** ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ **0-5%** ໃນ ວັນທີ **01** ເດືອນ **01** ປີ **2010** ສຳລັບ**ອາຊຽນ-6**, ໃນວັນທີ **01** ເດືອນ **01** ປີ **2013** ສຳລັບ**ຫວຽດນາມ**, ໃນວັນທີ **01** ເດືອນ **01** ປີ **2015** ສຳລັບ**ສປປລາວ** ແລະ **ມຽນມາ**, ແລະ ໃນວັນທີ **01** ເດືອນ **01** ປີ **2017** ສຳລັບ**ກຳປູເຈຍ** ຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງອະນຸສັນຍາກ່ຽວກັບມາດຕະການພິເສດຕໍ່ກັບຜະລິດຕະພັນ ທີ່ກະທົບໄວ ແລະ ກະທົບສູງ.

- ຍົກຍ້າຍລາຍການຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຍົກເວັ້ນໂດຍຖາວອນ
ຈາກການຫຼຸດອັດຕາພາສີຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງ
CEPT.

14. ການລົບລ້າງສິ່ງກົດກັນອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ. ອາຊຽນໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າ
ຢ່າງສຳຄັນ ໃນການປ່ອຍໃຫ້ອັດຕາພາສີແບບເສລີ. ຈຸດສຸມທີ່ສຳຄັນຂອງອາ ຊຽນໃນປີ
2015 ແມ່ນຈະໄດ້ລົບລ້າງສິ່ງກົດກັນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ (**NTBs**) ຫຼື
ອຸປະສັກທາງດ້ານການຄ້າໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໄສ ໂດຍຢຶດຖືເອົາຕາມອະນຸສັນຍາກ່ຽວກັບຂັ້ນ
ຕອນຂອງການແຈ້ງສະພາບການ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກົນໄກການຕິດຕາມ
ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ຢຶດຖືຕາມຂໍ້ຜູກພັນທີ່ມີຢູ່ພ້ອມລະບຽບການທີ່ຈະຮັກສາໄວ້ ແລະ ພິຈາ
ລະນາຄືນ ມາດຕະການສິ່ງກົດກັນທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ.
- ລົບລ້າງສິ່ງກົດກັນທາງການຄ້າທັງໝົດທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີໃນປີ **2010** ສຳ ລັບ
ອາຊຽນ 5, ສຳລັບ **ຟີລິບປິນ**ໃນປີ **2012**, ແລະ ປີ **2015** ສຳລັບ **CLMV**
ໂດຍມີການຜ່ອນສັ່ນຜ່ອນຍາວຮອດປີ **2018**, ໂດຍປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງທີ່
ເຫັນດີນຳກັນໃນແຜນປະຕິບັດງານການລົບລ້າງສິ່ງທີ່ ກົດກັນທາງການຄ້າທີ່ບໍ່
ແມ່ນພາສີ (**NTBs**).
- ເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໄສ ດ້ານມາດຕະການໆຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ, ແລະ
- ສືບຕໍ່ດຳເນີນການອັນແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ມີໃນພາກ ພື້ນ
ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດຂອງສາ ກົນ.

15. ລະບຽບການວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (*Rules of Origin= ROO*): ການວາງລະບຽບກ່ຽວກັບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ກັບ ການປ່ຽນແປງຂອງຂະບວນການຜະລິດໃນພາກພື້ນ ທັງນີ້ເພື່ອອຳນວຍຄວາມ ສະດວກແກ່ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ສິ່ງເສີມເຄືອຂ່າຍການຜະລິດພາກພື້ນ, ສິ່ງເສີມການພັດທະນາ *SMEs* ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫ່ວາງຂອງການພັດທະນາແຄບລົງ, ສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຜນງານ *CEPT-AFTA*.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ສືບຕໍ່ປະຕິຮູບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ *CEPT ROO* ເພື່ອຕອບສະໜອງ ກັບການປ່ຽນແປງໃຫ້ກັບຂະບວນການຜະລິດພາກພື້ນ ລວມທັງການ ປັບປຸງທີ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ ກ່ຽວກັບລະບຽບການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ (*Advance Rulings*) ແລະ ການປັບປຸງ *ROO*.
- ເຮັດໃຫ້ລະບຽບການຢັ້ງຢືນທາງປະຕິບັດການສຳລັບ *CEPT ROO* ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ການເສີມຂະຫຍາຍລວມທັງການນຳໃຊ້ສິ່ງອຳ ນວຍຄວາມສະດວກມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ເຊັ່ນ: ການປະຕິບັດການທາງອີ ເລັກໂທຼນິກ ໃນການຢັ້ງຢືນເຖິງທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ໃຫ້ລະ ບຽບການ ຂອງຊາດມີຄວາມກົມກຽວ ຫຼື ໄປໃນແລວດຽວກັນ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.
- ທົບທວນ *ROO* ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປະຕິບັດໂດຍບັນດາປະເທດສະມາຊິກ ອາຊຽນ, ທັງໂດຍແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ທັງໂດຍລວມທຸກປະເທດ ແລະ ສຳຫຼວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ກ່ຽວກັບກົນໄກລວມຂອງ ROO (*Cumulation Mechanism*)

16. ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າ. ການໄຫລວຽນຂອງຂະບວນ ການດ້ານການຄ້າ ແລະ ພາສີທີ່ງ່າຍດາຍ, ມີຄວາມກົມກຽວກັນ ແລະ ໄດ້ມາດ ຖານ,

ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ ຄາດວ່າຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຕົ້ນ
ທຶນການຄ້າພາຍໃນຂອງອາຊຽນ ອັນຈະເປັນການສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນທາງ
ດ້ານການສົ່ງອອກ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບການເຊື່ອມໂຍງກັນ
ຂອງອາຊຽນໃຫ້ກາຍເປັນຕະຫຼາດອັນດຽວສຳລັບສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ການ ລົງທຶນ
ແລະ ການເປັນຖານການຜະລິດອັນດຽວ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ປະເມີນເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າໃນອາຊຽນ.
- ພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດແຜນວຽກການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້
ວຽກງານການຄ້າ ເປົ້າໝາຍອັນສຳຄັນກໍ່ແມ່ນແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບຽບ
ການດ້ານການຄ້າ, ພາສີ ແລະ ການໄຫລວຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ງ່າຍດາຍ,
ກົມກຽວກັນ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ.
- ສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໄສ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນຂອງທຸກການປະຕິບັດ ແລະ
ການແຊກແຊງຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການດຳເນີນການດ້ານ
ການຄ້າສາກົນ.
- ສ້າງຕັ້ງກົນໄກການຮ່ວມມືເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ ພາກພື້ນ.
- ສ້າງຕັ້ງຖານຮອງຮັບເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າຂອງອາ ຊຽນ.
- ພັດທະນາມາດຕະການຕ່າງໆໃນລະດັບຊາດເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ
ຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ຂໍ້ລິເລີ່ມຕ່າງໆໃນພາກພື້ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ
ຢ່າງເດັ່ນຊັດ.
- ພັດທະນາແຜນງານການສ້າງຄວາມສາມາດຕ່າງໆຢ່າງກວ້າງຂວາງ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ເດີນແມ່ນແລ່ນສະດວກ

17. ການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານພາສີ. ໂດຍເຫັນໄດ້ໃນການເລັ່ງການສ້າງຕັ້ງ
ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ວິໄສທັດພາສີອາຊຽນປີ **2015**, ໂດຍສະເພາະ

ແຜນຍຸດທະສາດແຕ່ປີ **2005-2010** ໃນການພັດທະນາທາງດ້ານພາສີ ນັ້ນ ແມ່ນ ແນໃສ່: (ກ) ເຊື່ອມໂຍງໂຄງສ້າງພາສີ, (ຂ) ຈັດປະເພດອັດຕາພາສີໃຫ້ ທັນສະໄໝຂຶ້ນ, ຕີລາຄາແຈ້ງເສຍພາສີ, ການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງພາສີອາຊຽນ ດ້ວຍລະບົບອີເລັກໂທຼນິກ. (ຄ) ການສະສາງພາສີ ຢ່າງລາບລື້ນດີ. (ງ) ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. (ຈ) ສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດມີຄວາມເປັນຫຸ້ນສ່ວນກັບ ອົງການສາກົນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. (ສ) ເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫວ່າງການພັດທະນາດ້ານພາສີແຄບລົງ. (ຊ) ນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃນການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວບຄຸມຢ່າງມີການກວດກາ (**PCA**) ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄ້າ.

ພາກປະຕິບັດ:

- ເຮັດໃຫ້ເຕັກນິກພາສີທັນສະໄໝຂຶ້ນ, ມີການແນະນຳທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ກົມກຽວກັນໃນການປະຕິບັດການດ້ານອັດຕາພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ໄດ້ມາດຖານສາກົນ, ນຳມາປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ດີໃນຮູບແບບພາກພື້ນວ່າດ້ວຍການບັນຈຸຫີບຫໍ່ ແລະ ການຂົນສົ່ງ (ເອກະສານກ່ຽວກັບການບັນຈຸຫີບຫໍ່ຢ່າງຈະແຈ້ງຂອງອາຊຽນ ແລະ ການປະກາດແຈ້ງການປີ 2007).
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບພາສີຜ່ານແດນອາຊຽນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ແລະ ພາຫານະຂົນສົ່ງ.
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບພາສີອາຊຽນແບບພິເສດເຊັ່ນ: ການອານຸຍາດຊົ່ວຄາວ, ການປະຕິບັດການພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນ, ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຊື່ອມໂຍງການຜະລິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ.
- ນຳໃຊ້ມາດຖານສາກົນອື່ນໆ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລະບົບການຈັດປະເພດພາສີເປັນລະບົບດຽວກັນ, ລະບົບການປະເມີນຄ່າທີ່ກົງກັນຕາມຈຸດປະສົງທາງດ້ານພາສີ ແລະ ຄວາມກົມກຽວກັນຂອງລະບົບປະສານງານ

ແລະ ການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈະເປັນໄປໄດ້.

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີພາສີອີເລັກໂທຼນິກ (e-ASEAN) ຂອງອາຊຽນ.
- ສົ່ງເສີມການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະສິດທິພາບທາງ ດ້ານພາສີໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

18. ການກວດກາທີ່ຈຸດດຽວ (*ASEAN Single Window*). ການປະຕິບັດ ມາດຕະການເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະສານງານ, ມາດຖານທາງການຄ້າ ແລະ ລະບົບ ການທາງດ້ານພາສີງ່າຍຂຶ້ນ, ການປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ *ICT* ໃນທຸກ ຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ສຳຄັນ ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສ້າງລະບົບການກວດກາທີ່ຈຸດດຽວຂອງອາ ຊຽນ. *ASW* ແມ່ນບ່ອນທີ່ 10 ປະເທດນຳໃຊ້ປະຕູດຽວ ແລະ ແຕ່ລະປະເທດ ເຮັດວຽກ ແລະ ມີ ຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນ. *ASW* ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນການຍອມຮັບ ເອົາບັນດາຂໍ້ມູນຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ສິນຄ້າສາກົນ, ການປະເມີນຜົນຄັ້ງດຽວຂອງຂໍ້ມູນໃຫ້ກົງກັນ, ການຕັດສິນໃຈ ເທື່ອດຽວໃນດ້ານພາສີວ່າດ້ວຍການແຈ້ງທົບທຳສິນຄ້າ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການກວດກາ ທາງດ້ານພາສີໄວຂຶ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນເວລາການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດພ້ອມທັງເສີມຂະຫຍາຍການແຂ່ງ ຂັນທາງດ້ານການຄ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- *ອາຊຽນ 6* (ບູໄນ ດາລູຊາລາມ, ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ສິງ ກະໂປ ແລະ ໄທ) ຈະປະຕິ ບັດແຜນກາ *ASW* ແຫ່ງຊາດຊ້ຳສຸດໃນປີ *2008*.
- *ອາຊຽນ 4* (ກຳປູເຈຍ, ລາວ, ມຽນມາ, ຫວຽດນາມ) ຈະປະຕິບັດແຜນ *ASW* ແຫ່ງຊາດບໍ່ໃຫ້ ກາຍປີ *2012*.

- ມາດຖານຂໍ້ມູນພື້ນຖານແມ່ນອີງຕາມຮູບແບບຂໍ້ມູນຂອງ *WCO* ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳຂໍ້ມູນທາງການຄ້າຂອງສະຫາປະຊາຊາດ (*UNTDDED*) ແລະ ການແນະນຳຂໍ້ມູນທີ່ດ່ວນ, ການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັນ, ເທັກໂນໂລຊີ (ICT) ໂດຍໃຊ້ລະບົບດິຈິຕອນ ແລະ ການແລກປ່ຽນ.

19. ມາດຖານແລະສິ່ງກົດກັນເຕັກນິກຕ່າງໆຕໍ່ການຄ້າ. ລະບົບມາດຖານ, ການຮັບປະກັນດ້ານຄຸນນະພາບ, ມາດຖານຈາກແຫຼ່ງຜະລິດ ແລະ ການວັດຄຸນນະພາບນັ້ນ ແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຂອງພາກພື້ນ. ມາດຖານການວັດຄ່າອັນດຽວກັນ ແລະ ການປະຕິບັດໃນຮູບແບບອັນດຽວກັນ ແມ່ນນະໂຍບາຍຂອງອາຊຽນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນມາດຖານອັນດຽວກັນສຳລັບການກວດກາດ້ານຄຸນນະພາບໃຫ້ໂປ່ງໄສຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຢ່າງ ຫ້າວຫັນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ມາດຖານທີ່ກົມກຽວກັນ, ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ລະບຽບການທາງດ້ານເຕັກນິກ ຕະຫຼອດເຖິງການປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບສາກົນ;¹
- ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະແໜງການແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ວ່າດ້ວຍການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງສຳລັບຂະແໜງການສະເພາະ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາຂອບອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ (ເບິ່ງ Footnote 1);

¹ ລະບຸມາດຖານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຂະບວນການປະເມີນຜົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບຂະແໜງການ MRA ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ຈະໄດ້ຖືກພິຈາລະນາເຖິງການກະທົບທາງດ້ານການຄ້າຂອງ ອາຊຽນ, ຄວາມສົມບູນຂອງລະບຽບການ, ໂຄງຮ່າງພື້ນຖານດ້ານເຕັກນິກແມ່ນຈະໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ມີອຳນາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

- ຍົກລະດັບດ້ານເຕັກນິກພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການ ວິໄຈ, ການປະເມີນຄ່າ, ການກວດສອບ, ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ການຮັບຮອງ ບົນ ພື້ນຖານວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມ ຮັບໃນລະດັບພາກພື້ນ/ ສາກົນ;
- ສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສໃນການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຖານ, ເຕັກ ນິກ ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງກັບ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາອົງການການຄ້າໂລກວ່າດ້ວຍສິ່ງກົດກັນ ທາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ ການຄ້າ ແລະ ລະບຽບການນະໂຍບາຍອາຊຽນວ່າດ້ວຍມາດຖານ ແລະ ຄວາມ ສອດຄ່ອງຕາມນະໂຍບາຍຂອງອາຊຽນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົດລະບຽບມີມາດຖານ ອັນດຽວກັນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບລະບົບການຕິດຕາມສະພາບຕະຫຼາດທີ່ໜັ້ນຄົງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການປະຕິບັດກົດລະບຽບທີ່ກົມກຽວກັນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບ ຜົນສຳເລັດ.
- ພັດທະນາແຜນງານການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເດີນແມ່ນແລ່ນສະດວກ.

ກ.2. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການບໍລິການ:

20. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງການຄ້າດ້ານການບໍລິການ ແມ່ນອີງປະກອບ ໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນໃຫ້ເປັນຈິງ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເປັນພື້ນຖານສະໜອງດ້ານການບໍລິການຂອງອາຊຽນ ໃນການຕອບ ສະໜອງການບໍລິການ ແລະ ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຂ້າມຊາຍແດນພາຍໃນພາກ ພື້ນ ບົນພື້ນຖານລະບຽບການພາຍໃນ. ການເປີດກ້ວາງດ້ານການບໍລິການ ແມ່ນໄດ້ຖືກດຳເນີນການຜ່ານຮອບການເຈລະຈາໂດຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນດຳເນີນການເຈລ ຈະຈາໂດຍຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານການບໍລິການ. ການເຈ

ລະຈາຂອງບາງຂະແໜງການບໍລິການສະເພາະ ເຊັ່ນ: ການບໍລິການດ້ານການ ເງິນ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນການເຈລະຈາໂດຍກະ ຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນການເປີດເສລີ ດ້ານການບໍລິການນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຖອນພັນທະ ແລະ ຂໍ້ໂຍະຍານ ທີ່ໄດ້ເຫັນດີຕົກລົງກ່ອນແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ ປະຕິບັດກັບທຸກໆປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

21. ໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການບໍລິການ ໃນປີ **2015**, ອາຊຽນ ຍັງສືບຕໍ່ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບແຜນຮັບຮູ້ທາງດ້ານ ຄຸນວຸດທິດ້ານວິຊາຊີບ ໂດຍແນໃສ່ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນ ໄຫວຢູ່ພາຍໃນພາກພື້ນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ລົບລ້າງອຸປະສັກຕໍ່ການຄ້າດ້ານການບໍລິການທັງໝົດສໍາລັບ 4 ຂະແໜງ ການບໍລິການທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ຄື: ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ, E- ASEAN, ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ໃນປີ **2010** ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການບູລິມະສິດທີ່ 5, ການບໍລິການພາລາ ທິການດ້ານການຂົນສົ່ງ-ສາທາລະນະປະໂພກ ໃນປີ **2013**.
- ລົບລ້າງອຸປະສັກຕໍ່ການຄ້າ ດ້ານການບໍລິການທັງໝົດ ສໍາລັບຂະແໜງ ການບໍລິການອື່ນໆທັງໝົດ ໃນປີ **2015**.
- ດຳເນີນການເປີດກວ້າງດ້ານການບໍລິການໂດຍຜ່ານຮອບເຈລະຈາຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນທຸກໆ 2 ປີ ຈົນເຖິງປີ **2015**, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: **2008, 2010, 2012, 2014,** ແລະ **2015**.
- ວາງເປົ້າໝາຍໃນການກຳນົດເປີດຂະແໜງການບໍລິການຍ່ອຍໃໝ່ ຢ່າງ ໜ້ອຍສຸດສໍາລັບການເຈລະຈາຂອງແຕ່ລະຮອບ ແມ່ນ: **10** ຂະແໜງ ການຍ່ອຍ ໃນປີ **2008, 15** ຂະແໜງການຫຍ່ອຍ ໃນປີ **2010, 20** ຂະ

ແໜງການຫຍ່ອຍ ໃນປີ 2012, 20 ຂະແໜງການຫຍ່ອຍ ໃນປີ 2014 ແລະ 7 ຂະແໜງການຍ່ອຍ ໃນປີ 2015, ໂດຍອີງໃສ່ບັນຊີສາລະບານ ເອກະພາບຂອງອົງການການຄ້າໂລກ GATS W/120.

- ກຳນົດຕາຕະລາງຂໍ້ຜູກພັນສຳລັບທຸກໆຮອບການເຈລະຈາ ແມ່ນໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບປັດໄຈຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດສຳລັບຮູບແບບທີ:1 ແລະ 2, ໂດຍໃຫ້ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ອັນເນື່ອງຈາກເຫດຜົນທາງດ້ານລະບຽບການທີ່ມີຢູ່ຈິງ (ເຊັ່ນວ່າ: ຄວາມປອດໄພຂອງລັດ) ຊຶ່ງແມ່ນຂຶ້ນກັບການເຫັນດີຕົກລົງເປັນ ແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍປະເທດສະມາຊິກທັງໝົດ.
 - ອະນຸຍາດໃຫ້ຕ່າງປະເທດ (ອາຊຽນ) ມີທຶນຈົດທະບຽນ ບໍ່ຫຼຸດ 51% ໃນປີ 2008, ແລະ 70% ໃນປີ 2010 ສຳລັບ 4 ຂະແໜງ ບໍລິການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ບໍ່ຫຼຸດ 49% ໃນປີ 2008, 51% ໃນປີ 2010, ແລະ 70% ໃນປີ 2013 ສຳລັບຂະແໜງບໍລິການຂົນສົ່ງ ສາທາລະນະນຸປະໂພກ; ແລະ ບໍ່ຫຼຸດ 49% ໃນປີ 2008, 51% ໃນປີ 2010, ແລະ 70% ໃນປີ 2015 ສຳລັບ ຂະແໜງບໍລິການອື່ນໆ.
 - ດຳເນີນການລົບລ້າງຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ຂອງຮູບແບບທີ 3 ໃນປີ 2015.
 - ກຳນົດປັດໄຈຂອງການເປີດກ້ວາງສຳລັບຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆຕໍ່ການປະ ຕິບັດ ແບບຄົນໃນຊາດ, ຮູບແບບທີ 4, ແລະຂໍ້ຈຳກັດໃນຕາຕະ ລາງຂໍ້ຜູກພັນໂດຍລວມ ສຳລັບແຕ່ລະຮອບການເຈລະຈາ ໃນປີ 2009.
- ກຳນົດຕາຕະລາງຂໍ້ຜູກພັນ ໂດຍອີງຕາມບັນດາປັດໄຈທີ່ໄດ້ເຫັນດີຕົກ ລົງກັນສຳລັບຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆຕໍ່ການປະຕິບັດແບບຄົນໃນຊາດ, ຮູບແບບທີ 4.
- ສຳເລັດການສ້າງຕາຕະລາງສັງລວມ ບັນດາສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ການບໍລິການ ພາຍໃນເດືອນ 8 ປີ 2008;
- ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການໂຍະຍານທັງໝົດ², ທີ່ກວມເອົາຂະແໜງການຍ່ອຍ ໂດຍລວມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນການເປີດກ້ວາງ ແລະ ຂະແໜງການ

ຫຍ່ອຍທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມປັດໄຈທັງໝົດທີ່ໄດ້ເຫັນດີຕົກລົງກັນ ເພື່ອ
ເປີດກ້ວາງສໍາລັບຮູບແບບຂອງການກະຈາຍການບໍລິການ, ໃນຕາຕະ
ລາງຂໍ້ຜູກພັນການເປີດກ້ວາງ.

- ໃນການສ້າງຕາຕະລາງຂໍ້ຜູກພັນການເປີດກ້ວາງແຕ່ລະຮອບ ຄວນຈະ
ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາຂໍ້ໂຍະຍານຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ຄວາມເປັນໄປໄດ້ເພື່ອໃຫ້ນໍາທັນໃນຮອບເຈລະຈາຄັ້ງຕໍ່ໄປ, ຖ້າ
ຫາກວ່າປະເທດສະມາຊິກໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸປັດໄຈຂໍ້ຜູກພັນ
ທີ່ໄດ້ກໍານົດຂຶ້ນ ໃນຮອບທີ່ຜ່ານມາ.
 - ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປ່ຽນແທນຂະແໜງການຍ່ອຍອື່ນໆທີ່ນອກ
ເໜືອຈາກຂະແໜງການຍ່ອຍທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີເພື່ອເປີດກ້ວາງໃນ
ແຕ່ລະຮອບການເຈລະຈາແຕ່ເປັນຂະແໜງການຍ່ອຍທີ່ປະເທດສະມາ
ຊິກໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດສ້າງຂໍ້ຜູກພັນໃນຂະແໜງ ການຍ່ອຍທີ່ໄດ້ຕົກລົງນັ້ນ;
ແລະ
 - ການເປີດກ້ວາງ ດ້ວຍຮູບແບບຫຼັກການ ອາຊຽນລົບເອັກສ **(ASEAN - X)**.
- ສໍາເລັດການສ້າງແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ **(MRAs)** ທີ່ພວມດໍາເນີນ
ການເຈລະຈາໃນປັດຈຸບັນ, ຕົວຢ່າງ: ຂະແໜງບໍລິການດ້ານວິສາວະກໍາ,
ຂະແໜງບໍລິການດ້ານການບັນຊີ, ຄຸນນະວຸດດ້ານການສໍາຫຼວດ, ຜູ້ຝຶກ
ຫັດດ້ານການແພດ ພາຍໃນປີ **2008**, ແລະ ຜູ້ຝຶກຫັດດ້ານທັນຕະແພດ
ພາຍໃນປີ **2009**;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນຢ່າງຮີບດ່ວນເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບົດ
ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນຂອງແຕ່ລະຂະແໜງ;
- ນໍາສະເໜີ ແລະ ພັດທະນາແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ສໍາລັບຂະແໜງ
ບໍລິການວິຊາຊີບດ້ານອື່ນໆ ພາຍໃນປີ **2012** ເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດໃນປີ **2015**; ແລະ
- ເສີມຂະຫຍາຍດ້ານພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສ້າງຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງໃນຂະແໜງການບໍລິການ.

ສໍາລັບຂະແໜງບໍລິການດ້ານການເງິນ³,

22. ມາດຕະການເປີດກວ້າງຂອງຂະແໜງບໍລິການດ້ານການເງິນ: ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ປະເທດສະມາຊິກ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຂະແໜງບໍລິການດ້ານ ການເງິນ ແລະ ຮັກສາສະຖຽນລະພາບຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ. ປະເທດສະມາຊິກຈະ ໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການເປີດ ກວ້າງຂອງຕົນ ຕາມຫຼັກການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ເປີດກວ້າງດ້ວຍຫຼັກການ ອາຊຽນລົບເອັກສ ໂດຍປະເທດສະມາຊິກ ທີ່ມີຄວາມພ້ອມໃນການເປີດກວ້າງແມ່ນສາມາດດໍາເນີນການກ່ອນ ໄດ້ເລີຍ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກອື່ນກໍເຂົ້າຮ່ວມການເປີດກວ້າງໄດ້ ໃນພາຍຫຼັງ; ແລະ
- ຂ) ຂັ້ນຕອນຂອງການເປີດກວ້າງແມ່ນຄວນຈະປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະດັບການພັດທະນາຂອງຂະ ແໜງບໍລິການດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະ ປະເທດ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ລົບລ້າງຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ການເປີດກວ້າງສໍາລັບຂະແໜງການຍ່ອຍຫຼືຮູບແບບທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໂດຍແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ ພາຍໃນປີ **2015**, ແລະ
- ສືບຕໍ່ລົບລ້າງຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ການເປີດກວ້າງສໍາລັບຂະແໜງການຍ່ອຍຫຼື ຮູບແບບຕ່າງໆທີ່ຍັງມີຢູ່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບັນດາ “ຂໍ້ໂຍະຍານ ທີ່ໄດ້ ຕົກລົງເຫັນດີກັນແລ້ວ”, ໃຫ້ສໍາເລັດໃນປີ **2020**.

ກ.3. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການລົງທຶນ:

23. ນະໂຍບາຍເປີດກວ້າງດ້ານການລົງທຶນ ແມ່ນກຸນແຈເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ການແຂ່ງຂັນຂອງອາຊຽນໃນການດຶງດູດເອົາການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະ ເທດ (FDI) ຕະຫຼອດເຖິງການລົງທຶນຂອງພາຍໃນອາຊຽນເອງ. ການເປີດ

3

ມາດຕະການທັງໝົດສໍາລັບຂະແໜງການບໍລິການດ້ານການເງິນແມ່ນຂຶ້ນກັບມາດຕະການລະມັດລະວັງເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ແຜນດຸນການຊໍາລະ ມາດຕະການປົກປ້ອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍັດພາຍໃຕ້ ຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍ ການຄ້າ ດ້ານ ການບໍລິການ ຂອງອົງການ ການຄ້າໂລກ.

ກ້ວາງແບບຍືນຍົງຂອງການລົງທຶນໃໝ່ ແລະ ການລົງທຶນຄືນໃໝ່ ຈະສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັບປະກັນກົນໄກການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງອາຊຽນ

24. ການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນອາຊຽນ ແມ່ນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂອບ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົງທຶນອາຊຽນ (AIA) ປີ 1998, ໃນຂະນະທີ່ການປົກປ້ອງ ການລົງທຶນ ແມ່ນອີງໃສ່ສັນຍາອື່ນໆຕ່າງຫາກ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ: ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ ປີ 1987 ຫຼື ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ອີງ ໃສ່ສັນຍາຄໍາປະກັນການລົງທຶນອາຊຽນ (IGA).

25. ພາຍໃຕ້ສັນຍາວ່າດ້ວຍເຂດການລົງທຶນອາຊຽນ, ອຸດສາຫະກຳທັງໝົດ (ໃນຂະແໜງການຜະລິດ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ປ່າໄມ້ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະ ແໜງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຕິດພັນກັບ 5 ຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້) ຄວນຈະເປີດ ແລະ ໃຫ້ການອານຸເຄາະປະຕິບັດແບບຄືນໃນຊາດ ໃຫ້ກັບນັກ ລົງທຶນ ທັງກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄລຍະການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ, ໂດຍໃຫ້ມີຂໍ້ຍົກ ເວ້ນບາງຢ່າງ ສໍາລັບຂະແໜງການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຍົກເວ້ນຊົ່ວຄາວ (TEL) ແລະ ບັນຊີກະທົບໄວ (SL) ຂອງປະເທດສະມາຊິກ. ບັນຊີຍົກເວ້ນຊົ່ວຄາວ ຈະໝົດໄປໃນກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ. ເຖິງວ່າບັນຊີກະທົບໄວຈະບໍ່ໄດ້ກຳ ນົດໄລຍະເວລາໃຫ້ໝົດໄປ, ແຕ່ບັນຊີ SL ນີ້ ກໍຈະຖືກທົບທວນຄືນ ເປັນແຕ່ລະ ໄລຍະ.

26. ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນ ຕະຫຼອດທັງການຮັກສາ ເຂດການລົງທຶນທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ, ທັງສອງຂອບສັນຍາວ່າດ້ວຍເຂດການລົງ ທຶນອາຊຽນ ແລະ ສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄໍາປະກັນການລົງທຶນ ກໍຈະຖືກ ທົບທວນຄືນ. ຈຸດປະສົງກໍແມ່ນເຮັດໃຫ້ສັນຍາການລົງທຶນມີລັກສະນະກ້ວາງ ຂວາງຮອບດ້ານ ແລະ ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງຈະໄດ້ມີ

ການປັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ທາງດ້ານຮູບແບບລັກສະນະ, ບົດບັນຍັດ ແລະ ພັນທະ ຕ່າງໆ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກບົດຮຽນການປະຕິບັດອັນດີເລີດຂອງສາກົນ ຊຶ່ງ ຈະເພີ່ມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ກັບນັກລົງທຶນໃນອາຊຽນ. ສັນຍາການລົງທຶນຮອບ ດ້ານອາຊຽນ (ACIA) ຊຶ່ງຈະສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂອງສັນຍາເຂດການລົງທຶນອາຊຽນ (AIA) ແລະ ສັນຍາຄໍາປະກັນການລົງທຶນອາຊຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ອາຊຽນ IGA ຊຶ່ງຈະກວມເອົາຂອບເຂດທີ່ສໍາຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ:

27. ເພີ່ມການປົກປ້ອງໃຫ້ກັບນັກລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃຕ້ສັນຍາຮອບດ້ານ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ກົນໄກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການລົງທຶນ;
 - ການໂອນ ແລະ ການສົ່ງກັບຄືນຂອງ ທຶນ, ກໍາໄລ, ສ່ວນແບ່ງ, ອື່ນໆ⁴
 - ຄວາມໂປ່ງໄສ ກ່ຽວກັບການຢຶດ ແລະ ການຊົດເຊີຍ;
 - ການປົກປ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມມີສະເຖຍລະພາບຢ່າງເຕັມທີ່; ແລະ
 - ການປະຕິບັດການຊົດເຊີຍ ສໍາລັບການສູນເສຍ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກການ

ຂັດແຍ່ງກັນ.

ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຮ່ວມມື:

28. ເຮັດໃຫ້ລະບຽບການດ້ານການລົງທຶນ, ຂໍ້ກໍານົດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນ ຕອນ ຕ່າງໆສອດຄ່ອງ ແລະ ສາມາດຄາດການໄດ້ລ່ວງໜ້າ,

4

ບັນດາລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ຕິດພັນກັບ ການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນ, ແມ່ນຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການແນະນໍາຂອງການຍ້າຍທຶນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ພາກທີ A4

ການເຄື່ອນຍ້າຍ ທຶນ ຢ່າງເສລີ", ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການອະນຸຍາດການເຄື່ອນ ຍ້າຍທຶນໝູນ ວຽນທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານການລົງທຶນ ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ກົມກຽວ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ສົມບູນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
- ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນຂອງການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການອະນຸມັດ ມີຄວາມກະທັດຮັດ ແລະ ສະດວກຂຶ້ນ;
- ສົ່ງເສີມການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການລົງທຶນ: ບັນດາລະບຽບ ການ, ຂໍ້ກຳນົດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ລວມເຖິງລະບົບ ການລົງທຶນ ແບບປະຕູດຽວ ຫຼື ກຳມະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຖານຂໍ້ມູນໃນທຸກຮູບແບບຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ທີ່ກວມເອົາສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການກຳນົດດ້ານນະໂຍບາຍ;
- ເສີມຂະຫຍາຍຂອບການປະສານງານພາຍໃນ ລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ປຶກສາຫາລືກັບບັນດາພາກເອກະຊົນອາຊຽນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການລົງທຶນ; ແລະ ສືບຕໍ່ດຳເນີນການໃຫ້ສໍາເລັດໃນລະດັບຊຶ່ງເຂດອາຊຽນ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ຕະຫຼອດເຖິງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະ ກິດແບບສອງຝ່າຍ.

ການສົ່ງເສີມໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ:

29. ສົ່ງເສີມອາຊຽນໃຫ້ເປັນເຂດການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ເຄືອຂ່າຍການຜະລິດ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນທຸກຮູບ ແບບ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ເຕີບໂຕໃໝ່ ຢູ່ໃນອາຊຽນ.
- ສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນອາຊຽນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການລົງທຶນ ຈາກປະເທດອາຊຽນ 6 ເຂົ້າ ສູ່ປະເທດ CLMV.
- ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ທຸລະກິດ ຂ້າມຊາດ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະ ຫຍາຍຕົວ.
- ສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳແລະ ເຄືອຂ່າຍການຜະລິດ ລະຫວ່າງທຸລະກິດ ຂ້າມຊາດຢູ່ໃນອາຊຽນ.
- ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການຮ່ວມກຸ່ມໃນ ພາກພື້ນ ແລະ ເຄືອຂ່າຍ ການຜະລິດ.
- ຂະຫຍາຍຜົນກຳໄລ ຂອງຂໍ້ລິເລີ່ມການຮ່ວມມືດ້ານອຸດສາຫະກຳອາ ຊຽນ ໃນແຜນ *AICO* ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຮ່ວມກຸ່ມໃນພາກພື້ນ ແລະ ເຄືອ ຂ່າຍການຜະລິດ ; ແລະ
- ສືບຕໍ່ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນຕາມສັນຍາສອງຝ່າຍວ່າດ້ວຍ ການຫຼີກລ້ຽງການເກັບອາກອນຊ້ຳຊ້ອນລະຫວ່າງບັນດາປະເທດອາ ຊຽນດ້ວຍ ກັນ.

ການເປີດກ້ວາງ:

30. ເພີ່ມການເປີດກ້ວາງດ້ານນະໂຍບາຍການລົງທຶນຂອງບັນດາປະເທດສະ ມາຊິກອາຊຽນ ເພື່ອບັນລຸການເປີດເສລີດ້ານການລົງທຶນ ໃນປີ **2015**.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ປະຕິບັດແບບບໍ່ມີການແບ່ງແຍກ, ລວມທັງການປະຕິບັດແບບຄົນ ພາຍໃນຊາດແລະການປະຕິບັດການໃຫ້ຄວາມອານຸເຄາະຍິ່ງໃຫ້ກັບນັກລົງທຶນ

ໃນອາຊຽນ ໂດຍໃຫ້ມີກຳຈັດໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້ ແລະ ລົບລ້າງບັນດາ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນ;

- ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລົບລ້າງບັນດາຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້, ບັນດາຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆຕໍ່ການລົງທຶນໃນຂະແໜງການເຊື່ອມໂຍງບຸລິ ມະສິດທີ່ກວມເອົາ ສິນຄ້າ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ລົບລ້າງມາດຕະການຂໍ້ຫ້າມດ້ານການລົງທຶນ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້.
- ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລົບລ້າງບັນດາມາດຕະການຂໍ້ຈຳກັດດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ອຸປະສັກອື່ນໆ ລວມທັງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆໃນການລົງທຶນເທົ່າທີ່ຈະ ເປັນໄດ້.

ກ.4. ການໄຫຼວຽນຢ່າງເສລີຂອງທຶນ:

31. ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນອາຊຽນ ໃຫ້ ເຂັ້ມແຂງ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ບັນລຸຄວາມກົມກຽວດ້ານມາດຖານຕະຫຼາດທຶນໃນອາຊຽນໃນດ້ານການກຳນົດລະບຽບການໆຄ້າປະກັນໜີ້ສິນ, ເງື່ອນໄຂໃນການເປີດ ເຜີຍຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ດ້ານລະບຽບການ;
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນແຜນຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຫຼື ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮັບຮູ້ດ້ານຄຸນນະວຸດ, ການສຶກສາ ແລະ ປະສົບການຂອງນັກການຕະຫຼາດ;
- ບັນລຸຂໍ້ໂຍະຍານທາງດ້ານການໃຊ້ພາສາທີ່ກວມເອົາບັນດາເງື່ອນໄຂຂໍ້ບັງຄັບດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບການອອກໃບຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ;
- ລົບລ້າງຄວາມສັບສົນດ້ານໂຄງສ້າງອາກອນ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້ ເພື່ອສົ່ງເສີມຢ່າງກວ້າງຂວາງໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນໜີ້ໃນອາຊຽນ.

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ກຳລັງຂັບເຄື່ອນຂອງຕະຫຼາດແນໃສ່ເພື່ອສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຕະຫຼາດຫຸ້ນແລະໜີ້, ລວມທັງກິດຈະກຳ ຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ທຶນເພີ່ມ.

32. ອະນຸຍາດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ. ການເສລີໃນການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນແມ່ນຈະຕ້ອງປະຕິບັດອີງໄສ່ບັນດາຫຼັກການ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

ກ. ຮັບປະກັນການເປີດເສລີການໝູນວຽນຂອງເງິນທຶນໂດຍສອດຄ່ອງກັບວາລະແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມພ້ອມທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກ.

ຂ. ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງເພື່ອຮອງຮັບກັບຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຈາກຂະບວນການເປີດເສລີ, ລວມທັງໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງແກ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກ.

ຄ. ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກໆປະເທດອາຊຽນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນໃນການເປີດເສລີ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ລົບລ້າງ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນຂໍ້ຈຳກັດ, ໃນເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຊຳລະສະສາງ ແລະ ໂອນຍ້າຍ ສຳລັບບັນຊີເງິນຕາ.
- ລົບລ້າງ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນຂໍ້ຈຳກັດ ຕໍ່ການໄຫລວຽນຂອງເງິນທຶນ, ໃນເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້, ແລະ ເປັນການລີ ເລີ່ມເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ.

ກ.5. ການໄຫລວຽນແບບເສລີຂອງແຮງງານທີ່ມີສີມື:

33. ໃນການອະນຸຍາດສຳລັບການປະຕິບັດເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລືອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າມາ ສຳລັບບຸກຄົນທົ່ວໄປ ທີ່ດຳເນີນການຕິດພັນກັບການ

ຄ້າດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການບໍລິການ ແລະ ການລົງທຶນ, ໂດຍອີງຕາມ
ລະບຽບການຂອງປະເທດຜູ້ຮັບ, ຊຶ່ງອາຊຽນກຳລັງດຳເນີນເພື່ອ:

ພາກການປະຕິບັດ:

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການອອກວີຊາເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ການ
ຜ່ານໄປມາຂອງຜູ້ອອກແຮງງານສຳລັບນັກວິຊາຊີບ ແລະ ແຮງງານທີ່ມີ ສີມີ
ຂອງອາຊຽນ, ຜູ້ທີ່ດຳເນີນການກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ
ບັນດາກົດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບການລົງທຶນ.

34. ໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການໄຫວວຽນຢ່າງເສລີດ້ານການ ບໍລິການ
(ໃນປີ **2015**), ອາຊຽນພວມສືບຕໍ່ດຳເນີນການໃນດ້ານການສ້າງ ຄວາມກົມກຽວ ແລະ
ດ້ານມາດຖານ, ເພື່ອແນໃສ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້
ແກ່ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງແຮງງານທີ່ມີສີມີຢູ່ໃນຂົງເຂດ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເຄືອຂ່າຍຂອງບັນດາສະມາຊິກມະຫາວິທະຍາໄລ
ອາຊຽນ (**AUN**) ເພື່ອໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຮຽນ ແລະ
ບຸກຄະລາກອນ ເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນຂົງເຂດ;
- ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດທີ່ເປັນແຖນນຳ ແລະ ຄຸນນະວຸດທິດ້ານ
ວຽກງານ/ອາຊີບ ແລະ ສີມີຂອງຜູ້ຝຶກງານທີ່ຕ້ອງການນອນໃນຂະແໜງ
ບຸລິມະສິດດ້ານການບໍລິການ (ໃນປີ 2009); ແລະ ໃນຂະແໜງການບໍລິ
ການອື່ນໆ (ນັບແຕ່ປີ 2010 ເຖິງ 2015); ແລະ
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິ
ກອາຊຽນໃນດ້ານການສົ່ງເສີມທັກສະ, ການຈັດວາງງານ, ແລະ
ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຕະຫລາດແຮງງານ ພາຍ
ໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

ກ.6. ຂະແໜງເຊື່ອມໂຍງບຸລິມະສິດ:

35. ໃນຂະນະທີ່ອາຊຽນມີຄວາມປະສົງທີ່ຈະເຊື່ອມໂຍງບັນດາຂະແໜງເສດຖະກິດໂດຍລວມນັ້ນ, ອາຊຽນໄດ້ຍອມຮັບວ່າຕ້ອງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍປະການ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນນີ້, ອາຊຽນໄດ້ສຸມຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນໃສ່ການເຊື່ອມໂຍງຂະແໜງບຸລິມະສິດຈຳນວນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຈະເປັນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດໂດຍລວມ.

36. 12 ຂະແໜງການເຊື່ອມໂຍງບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກກຳນົດອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອເລັ່ງໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ບັນດາປະເທດສະມາຊິກທັງຫຼາຍຕ່າງກໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເພີ່ມບົດບາດໃນການເປັນປະເທດຜູ້ປະສານງານຂອງແຕ່ລະຂະແໜງ. ແຕ່ລະຂະແໜງການເຊື່ອມໂຍງບຸລິມະສິດແມ່ນມີແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຊຶ່ງປະສົມປະສານທັງຂໍ້ລິເລີ່ມທີ່ເປັນອັນສະເພາະຕາມແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມໂດຍລວມທີ່ຕິດພັນກັບທຸກຂະແໜງການເຊັ່ນວ່າ ມາດຕະການເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າ.

37. ການຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງບັນດາຂະແໜງການຕົ້ນຕໍເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ອາຊຽນສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານຕົ້ນທຶນໄດ້, ແລະ ຮັກສາກົດຈະກຳເສດຖະກິດມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ການຈ້າງງານໃນຂົງເຂດອີກດ້ວຍ. ການລິເລີ່ມຕາມຂະແໜງການນັ້ນ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພາກພື້ນຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມີຢູ່ຢ່າງຈຳກັດຂອງຕົນ ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ວ່ອງໄວແລະເລິກເຊິ່ງ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນ ໃນຂະນະທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ສະມາຊິກອາຊຽນໄດ້ມີໂອກາດສັງເກດການ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຂອງການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ຮ່ວມກັນພັດທະນາດ້ານທັດສະນະວິໄສຂອງຂໍ້ຜູກມັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງແກ່ການເຊື່ອມໂຍງກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກ່ອນທີ່ ເວລາຈະລ່ວງເລີຍໄປ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ມີການທົບທວນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ຄັ້ງ/ປີ ເພື່ອຕິດຕາມກວດ ກາສະພາບການ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງແຜນປະຕິບັດ ງານສຳລັບຂະແໜງການເຊື່ອມໂຍງບຸລິມະສິດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ທັນຕາມກຳນົດເວລາ; ແລະ

- ນຳນົດໂຄງການສະເພາະຕາມຂະແໜງການຕ່າງໆ ຫຼື ຂໍ້ລິເລີ່ມໂດຍ ຜ່ານການສົນທະນາ ຫຼື ປຶກສາຫາລື ເປັນປົກກະຕິ ກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ອື່ນໆ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກເອກະຊົນ.

ກ.7. ສະບຽງອາຫານ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້:

38. ສົ່ງເສີມການຄ້າທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກອາຊຽນ ແລະ ການແຂ່ງ ຂັນໃນໄລຍະຍາວນານ ທາງດ້ານອາຫານຂອງອາຊຽນ, ຜະລິດຕະພັນ/ ເຄື່ອງບໍລິໂພກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດແຜນລົບລ້າງອັດຕາພາສີທີ່ມີຜົນບັງຄັບໄຊ້ຮ່ວມກັນ ເພື່ອສ້າງເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ. ສຳລັບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າ.
- ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບດ້ານການປະ ມົງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນດ້ານຜະລິດຕະພັນການປະມົງຂອງອາຊຽນ ສູ່ຕະຫຼາດ ໂລກ ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາ ໂດຍອີງຕາມລະບົບການ ວິໄຈ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື (*HACCP*) ແລະ ປັບປຸງວຽກງານຫ້ອງທົດລອງ, ແລະ ປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງດ້ານຄຸນນະ ພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ. ສະນັ້ນ, ລະບົບດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້ກັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ໃນອາຊຽນ ໃນປີ 2009.
- ສ້າງຕັ້ງການປະຕິບັດດ້ານກະສິກຳ/ສັດນ້ຳທີ່ດີ (*GAP*), ການປະຕິບັດດ້ານການລ້ຽງສັດທີ່ດີ (*GAHP*), ການປະຕິບັດ ດ້ານສຸຂະອານາໄມທີ່ດີ (*GHP*), ການຜະລິດທີ່ດີ (*GMP*), ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບການວິໄຈ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ (*HACCP*); ສຳລັບຜະລິດຕະ ພັນກະສິກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນອາຫານທີ່ເປັນການຄ້າທີ່ສຳຄັນ/ທ່າແຮງທາງການຄ້າ ໃນປີ 2012.
- ສ້າງຄວາມກົມກຽວໃນຂັ້ນຕອນການກັກກັນ ແລະ ກວດກາ/ຊຸມຕົວ ຢ່າງ ໃນປີ 2010 ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອານາໄມພືດ ແລະ ສັດ (*SPS*)

ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ, ອາຫານ, ແລະ ຜະລິດຕະ ພັນຈາກປ່າທີ່ເປັນ ການຄ້າທີ່ສໍາຄັນ/ທ່າແຮງທາງດ້ານການຄ້າ. ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບມາດຖານ/ ລະບຽບການສາກົນ ຫາກເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ໃນປີ **2015**.

- ສ້າງຄວາມກົມກຽວດ້ານປະລິມານຂໍ້ຈໍາກັດສູງສຸດ (**MRLs**) ຂອງຢາປາບ ສັດຕູພືດທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ສໍາລັບການຄ້າ ຂາຍຜະລິດຕະພັນເມັດພືດພັນຕ່າງໆ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດ ຖານ/ລະບຽບການຂອງສາກົນຖ້າເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ໃນປີ **2010**.
- ສ້າງຄວາມກົມກຽວທາງດ້ານລະບຽບການສໍາລັບຜະລິດຕະພັນກະສິ ກໍາທີ່ໄດ້ ມາຈາກເຕັກໂນໂລຊີທາງຊີວະພາບທີ່ທັນສະໄໝໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບມາດຖານ/ລະບຽບການຂອງສາກົນ ຖ້າເຫັນວ່າເໝາະສົມ ໃນປີ **2015**.
- ສ້າງຄວາມກົມກຽວດ້ານມາດຖານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພສໍາລັບ ການປຸກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາທີ່ສໍາຄັນທາງເສດຖະ ກິດ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ, ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຖານ/ລະບຽບການຂອງສາກົນ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ, ໃນປີ **2015**.
- ສ້າງຄວາມກົມກຽວຄຸ້ມຄອງການກວດກາສຸຂະພາບຂອງສັດ (ລວມທັງ ສັດບົກ ແລະ ສັດນໍ້າ) ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານຂອງສັດ ໂດຍ ຜ່ານ ການປະຕິບັດຕາມແຜນມາດຖານການຄຸ້ມຄອງ ຄວາມປອດໄພ ດ້ານຊີວະພັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຖານ/ລະບຽບການ ຂອງສາກົນ ຫາກເຫັນວ່າ ມີຄວາມເໝາະສົມ, ໃນປີ **2015**.
- ສ້າງຄວາມກົມກຽວດ້ານລະບຽບການນໍາໃຊ້ເຄມີໃນການລ້ຽງສັດນໍ້າ ແລະ ມາດຕະການລົບລ້າງການນໍາໃຊ້ທາດເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ຕາມມາດຖານ/ລະບຽບການຂອງສາກົນ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ, ໃນປີ **2009**.
- ພັດທະນາກອບໜ້າວຽກສໍາລັບພາກພື້ນເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນອົງ ວິທີປະ ຕິບັດ ແລະ ການດໍາເນີນການ ຮັບຮອງ ຍັງຢືນ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ໃນປີ **2015**.

39. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື, ວິທີປະຕິບັດຮ່ວມ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ລະຫວ່າງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນດ້ວຍກັນ ແລະ ກັບສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆໃນພາກພື້ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດຮ່ວມ/ທັດສະນະລວມກ່ຽວກັບປະເດັນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ທີ່ອາຊຽນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ຕໍ່ກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: WTO, FAO, OIE, IPPC, CODEX, CITES ແລະ ກັບບັນດາປະເທດຄູ່ເຈລະຈາ;
- ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈແລະການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງກະສິກໍາ, ອາຫານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າ;
- ສ້າງຍຸດທະສາດຮ່ວມ ແລະ ວິທີປະຕິບັດຮ່ວມກັບພາກເອກະຊົນ ໃນການສົ່ງເສີມຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ, ການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງໂອ ກາດໃຫ້ມີການຮ່ວມທຸລະກິດ, ສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ການເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດຂອງກັນແລະກັນ;
- ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າທີ່ຜິດກົດ ໝາຍ ແລະ ການຄ້າທີ່ຕິດພັນກັນ, ໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະ ຜົນກະທົບຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ; ແລະ
- ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການປະມົງທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

40. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືດ້ານກະສິກໍາອາຊຽນເພື່ອເພີ່ມອຳນາດ ແລະ ຂະຫຍາຍຕະຫຼາດຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ, ເພື່ອສ້າງກົນໄກເຄືອຂ່າຍເຊື່ອມໂຍງການຮ່ວມມືດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການຮ່ວມມືດ້ານກະສິກໍາໃນການສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນໃນພາກ ພື້ນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືລະຫວ່າງການຮ່ວມມືດ້ານກະສິກໍາໃນອາຊຽນດ້ວຍຮູບການຮ່ວມມືແບບສອງຝ່າຍ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ການຮ່ວມມືແບບຫຼາຍຝ່າຍ;
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບການເຊື່ອມໂຍງທຸລະກິດກັບບັນດາຫົວໜ່ວຍສະຫະກອນການກະເສດອາຊຽນ ທີ່ມີທ່າແຮງ; ແລະ
- ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໂດຍກົງ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງຄູ່ຮ່ວມມືກັບຜູ້ ຜະລິດໃນສະຫະກອນກະເສດອາຊຽນ, ຜູ້ບໍລິໂພກ, ແລະ ຊາວຄ້າ ຂາຍ.

ຂ. ພາກພື້ນທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ຂ1. ນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ:

41. ເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ ແມ່ນເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ມີວັດທະນະທຳຂອງການແຂ່ງຂັນທີ່ເປັນທຳ. ບັນດາສະຖາບັນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ຕິດພັນເຖິງນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ໃນບາງປະເທດ (ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ) ສະມາຊິກອາຊຽນ (AMCs)⁵. ປະຈຸບັນ ອາຊຽນ ຍັງບໍ່ທັນມີໜ່ວຍງານຢ່າງເປັນທາງການທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຮ່ວມມືດ້ານນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອເປັນເຄືອຂ່າຍຕົວແທນດ້ານການແຂ່ງຂັນ ຫຼື ອົງກອນເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ເປັນເອກະລັກທາງດ້ານນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ພະຍາຍາມນຳສະເໜີນະໂຍບາຍດ້ານການແຂ່ງຂັນ ໃນທຸກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນປີ **2015**;

⁵ ໃນປະຈຸບັນ, ມີພຽງແຕ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ 4 ປະເທດ (ອິນໂດເນເຊຍ, ສິງກະໂປ, ໄທ, ແລະ ຫວຽດນາມ) ໄດ້ມີການແຂ່ງຂັນດ້ານກົດໝາຍຂອງຕົນ ແລະ ຮູບແບບການແຂ່ງຂັນດ້ານລະບຽບການຕ່າງໆ. ມາເລເຊຍມີກົດໝາຍ ການແຂ່ງຂັນແຕ່ຍັງບໍ່ທັນຜ່ານລະດັບຊາດເທື່ອ, ສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອີງຕາມລະບຽບ ການຕ່າງໆ ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຂະແໜງການ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈ ແລະ ເປັນຂໍ້ບັງຄັບ ດ້ານການແຂ່ງຂັນຕະຫຼາດ.

- ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍອົງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບດ້ານນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອເປັນເວທີສື່ສານທະນາ ແລະ ເປັນໜ່ວຍປະສານງານດ້ານນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ;
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີໂຄງການ/ກິດຈະກຳສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ສຳລັບປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນແຫ່ງຊາດ; ແລະ
- ພັດທະນາລະບຽບການພາກພື້ນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນ ໃນ ປີ 2010, ອີງຕາມບົດຮຽນຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ບົດຮຽນຕົວຈິງອັນດີຂອງສາກົນກັບແນວຄິດການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການແຂ່ງຂັນທີ່ເປັນທຳ.

ຂ.2. ການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກ:

42. ການສ້າງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດພາກພື້ນໂດຍຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພາກພື້ນ ເປັນເປົ້າໝາຍໃຈກາງເຮັດໃຫ້ອາຊຽນມີຄວາມສຳນຶກສະເໝີ ວ່າຜູ້ບໍລິໂພກບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກມາດຕະການທັງໝົດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວບັນລຸເປົ້າໝາຍ. ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມາຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງມາດຕະການທາງດ້ານເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເນັ້ນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ນັບມື້ ນັບພື້ນເດັ່ນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກໂດຍສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະສານງານອາຊຽນ ດ້ານການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກ (ACCCP);
- ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍອົງກອນປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແລກປ່ຽນ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ; ແລະ

- ຈັດຝຶກອົບຮົມລະດັບພາກພື້ນໃຫ້ກັບພະນັກງານລັດທີ່ຮັບຜິດຊອບດ້ານ
ການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກຊັ້ນນໍ້າ ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ ການ
ເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດອາຊຽນ.

ຂ.3. ສິດທິດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ:

43. ໂດຍຫຼັກການແລ້ວ, ນະໂຍບາຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ສາມາດເປັນແມ່ແຮງ
ຊຸກຍູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ກັບ (ກ) ວັດທະນະທຳ, ສິ່ງປະດິດສ້າງທາງປັນຍາ ແລະ
ວັນນະກຳ ແລະ ຄວາມໝາຍທາງດ້ານການຄ້າໃນຕົວຂອງມັນເອງ; (ຂ) ຮັບ ຮອງຢ່າງ
ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ດັດປັບດ້ານເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າຂຶ້ນ; ແລະ (ຄ)
ສືບຕໍ່ຖອດຖອນບົດຮຽນ ເພື່ອສາມາດຮັບມືກັບສະພາບການອັນໃໝ່ທີ່ ອາດເກີດຂຶ້ນ.

44. ນະໂຍບາຍຊັບສິນທາງປັນຍາຍັງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມບ່າຍ
ບ່ຽງຂອງວັດທະນະທຳ, ຂອງການປະດິດສ້າງ, ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີ
ການເຂົ້າຫາຢ່າງເທົ່າທຽມກວ່າ ແລະ ນຳຜົນປະໂຫຼດມາສູ່ຜູ້ປະກອບການທັງໝົດ
ໃນຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ສືບທອດມານຳປະເພນີ ແລະ ສິ່ງທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນ ມາໃໝ່.
ນອກນັ້ນ, ນະໂຍບາຍຊັບສິນທາງປັນຍາຍັງມີອິດທິພົນຕໍ່ປະລິມານ ແລະ
ຄຸນນະພາບຂອງການຄ້າກັບພາຍນອກ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ການ ຖ່າຍທອດ
ເຕັກໂນໂລຊີສະເພາະໃນລະດັບທີ່ນຳໜ້າ. ການປະດິດສ້າງຊັບສິນ ທາງປັນຍາ
ແມ່ນຕົວກຳນົດຫຼັກຂອງມູນຄ່າເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ
ການແຂ່ງຂັນກັບພາຍນອກ.

45. ການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນໃນດ້ານ IPR: ໄດ້ມີແຜນພັດທະນາສິດທິ ດ້ານຊັບ
ສິນທາງປັນຍາຂອງອາຊຽນແຕ່ປີ 2004-2010 ແລະ ແຜນວຽກຂອງ
ການຮ່ວມມືອາຊຽນກ່ຽວກັບສິດທິໃນການຄັດເລືອກ ຊຶ່ງແນໃສ່ການພັດທະນາ
ດ້ານວັດທະນະທຳການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປະຕິຮູບທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະ
ໜູນໂດຍອົງກອນ IP ທີ່ຖືກຕ້ອງ ເປັນທຳ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ນັກລົງທຶນ, ແລະ

ນັກປະດິດສ້າງໃນອາຊຽນ. ນອກນັ້ນ, ແຜນການດັ່ງກ່າວກໍ່ໄດ້ຖືກອອກ ແບບມາ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຮູ້ໃນດ້ານ ດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃຫ້ຫຼາຍ ຂຶ້ນ, ການປະສານງານ ແລະ ລະບົບເຄືອຂ່າຍສາມາດຄາດຄະເນໄດ້, ການ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ອຸດສາຫະກຳດ້ານ IP ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການພັດທະນາ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ IPR ຂອງອາຊຽນ 2004-2010 ຢ່າງ ເຕັມສ່ວນ, ແລະ ແຜນງານສຳລັບການຮ່ວມມືອາຊຽນດ້ານສິດທິໃນ ການຄັດລອກ;
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອາຊຽນເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນ ການຈັດເກັບຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ສົ່ງເສີມລະບົບການປະ ສານງານ ລະຫວ່າງຫ້ອງການ IP ໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ຊຶ່ງເປັນຫ້ອງການສູນຮັບຂໍ້ມູນ, ໂດຍນຳໃຊ້ພາສາໃດໜຶ່ງຕາມຄວາມ ເໝາະສົມເພື່ອສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການ ນຳໃຊ້.
- ສາມາດນຳໃຊ້ອະນຸສັນຍາ ມາດົດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- ໃຫ້ມີການຫາລືກັນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນດ້ວຍ ກັນລະຫວ່າງໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍການປົກປ້ອງ IP ລະດັບ ຊາດ; ແລະ
- ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ທີ່ສືບທອດມາ ຕາມປະເພນີ, ບໍ່ກຳນົດສືບສາຍເຜົ່າພັນ ແລະ ວິຖີການສະແດງ ອອກດ້ານວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີ.

ຂ.4. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:

46. ການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຂົນສົ່ງ: ເຄືອຄ່າຍການເຊື່ອມໂຍງລະບົບການຂົນສົ່ງທີ່ຮັບປະກັນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ການສ້າງເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ ເກີດມີໝາກຜົນຢ່າງເປັນຈິງ ຕະຫຼອດເຖິງການເພີ່ມທະວີດຶງດູດໃຫ້ກັບພາກພື້ນທີ່ເປັນຖານການຜະລິດອັນໜຶ່ງດຽວ, ເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເຂດການລົງທຶນ ແລະ ການລົດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມແຕກໂຕນກັນດ້ານລະດັບການພັດທະນາ. ການຂົນສົ່ງອາຊຽນຍັງເປັນສ່ວນສໍາຄັນໃນການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ ແຖບທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງ ເໜືອ ແລະ ອາຊີໃຕ້.

47. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພາກພື້ນໄດ້ມີການສົ່ງເສີມການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຂົນສົ່ງ ແລະ ພາລາທິການໆຈັດສົ່ງ, ສົ່ງເສີມພື້ນຖານໂຄງການການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງການຂົນສົ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ອໍານວຍຄວາມສະດວກການຂົນສົ່ງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຈະມີການເປີດກ້ວາງຂະແໜງການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ ແລະ ທາງ ທະເລ. ສາມາດສ້າງຂອບວຽກເພື່ອເປີດກ້ວາງຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງການບໍລິການທາງອາກາດໃນອາຊຽນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເລັ່ງດ່ວນ.

48. ການຂົນສົ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການ ຂົນສົ່ງ. ແຜນປະຕິບັດງານດ້ານການຂົນສົ່ງອາຊຽນ 2005-2010 ກວມເອົາການຂົນສົ່ງທາງທະເລ, ທາງບົກ ແລະ ທາງອາກາດ, ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຂົນສົ່ງ. ແຜນການປະກອບດ້ວຍ 48 ມາດຕະການ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຈັດຕັ້ງສັນຍາຂອບອາຊຽນວ່າດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໃນປີ 2009;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາຂອບອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ໃນປີ 2010;

- ສໍາລັບຂອບສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຂົນສົ່ງລະຫວ່າງລັດຕໍ່ລັດ ໃນປີ 2008 ເພື່ອລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2010.

49. ການຂົນສົ່ງທາງບົກ: ໂຄງການບຸລິມະສິດແມ່ນໃຫ້ສໍາເລັດໂຄງການກໍ່ສ້າງເຊື່ອມໂຍງທາງລົດໄຟ ລະຫວ່າງ ສິງກະໂປ-ຄຸນໝິງ ແລະ ໂຄງການຕາໜ່າງທາງຫຼວງອາຊຽນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ສໍາເລັດການພັດທະນາທຸກໆເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບເສັ້ນທາງລົດໄຟ ສິງກະໂປ-ຄຸນໝິງ;
- ສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເສັ້ນທາງຫຼວງອາຊຽນ ໂດຍສະ ເພາະການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງ/ປັບປຸງເສັ້ນທາງທີ່ມີມາດຖານຕໍ່າກວ່າລະ ດັບ 3 (ເຮັດເປັນ 2 ເລນ ປູຢາງສອງຊັ້ນ) ແລະ ກໍານົດໃຫ້ເປັນເສັ້ນທາງ ຫຼວງຂົນສົ່ງຜ່ານແດນອາຊຽນ; ແລະ
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຕາມທ້ອງຖະໜົນໃນອາຊຽນ.

50. ການຂົນສົ່ງທາງທະເລ ແລະ ທາງອາກາດ. ຮັບຮອງເອົາລະບຽບຫຼັກການ ລວມ ແລະ ກອບວຽກກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການຂົນສົ່ງສິນຄ້າອັນໜຶ່ງດຽວ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕະຫຼາດການຂົນສົ່ງທາງອາກາດອາຊຽນໜຶ່ງ ດຽວ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງທະເລ (IMO);
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກກ່ຽວກັບການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງທະເລທີ່ມີການແຂ່ງຂັນໃນອາຊຽນ;
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເປີດມ່ານຟ້າອາຊຽນ (ແຜນສໍາລັບເຊື່ອມໂຍງຂະແໜງການເດີນທາງອາກາດ);

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕະຫຼາດການບິນຈຸດດຽວຂອງອາຊຽນ.

51. ລະບົບໂຄງລ່າງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ຮັບປະກັນ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນສໍາຄັນ ເພື່ອຄົງໄວ້ຊຶ່ງລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງ ຂັນ. ຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວໄດ້ມີຂຶ້ນເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການ ເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຕັກນິກການປະຕິບັດງານດ້ວຍລະບົບເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເປັນໄມ້ງັດໃຫ້ແກ່ລະບົບເຄືອຂ່າຍແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ເປັນລະບົບໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງພາກພື້ນ. ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນເທົ່າທຽມກັນເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ ໃນການນໍາໃຊ້ອິນເຕີແນັດ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນການໂອນຖ່າຍຜ່ານລະບົບອີເລັກໂຕຼນິກ, ການຈ່າຍ ແລະ ການຊໍາລະຕ່າງໆ.

52. ພັດທະນາການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງປະເທດດ້ວຍຄວາມໄວສູງກັບລະບົບໂຄງລ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັບທຸກຊາດ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ລະບົບການຕິດຕໍ່ທີ່ມີຄວາມໄວສູງກັບລະບົບໂຄງລ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັບທຸກຊາດ ໃນປີ 2010 ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານ ICT ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນປະຕິບັດງານວຽງຈັນ (VAP);
- ເພີ່ມທະວີການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ໂຄງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ທຶມງານຮັບຜິດຊອບລະບົບຄອມພິວເຕີສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ (CERTs) ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມອາດສາມາດ, ການຮ່ວມມື ແລະ ກວມເອົາລະບົບເຄືອຂ່າຍຄວາມປອດໄພດ້ານຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີຂອງພາກພື້ນ, ລວມທັງຂະຫຍາຍລະບົບຄອມພິວເຕີສຸກເສີນແຫ່ງຊາດອາຊຽນ ໂດຍມີການແລກປ່ຽນການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ ກັບບັນດາປະເທດຄູ່ເຈລະຈາອາຊຽນໃນປີ 2007;

- ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຜູ້ປະກອບການທັງໝົດ (ບຸກຄົນທົ່ວໄປ, ຊຸມຊົນ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງພາກລັດ) ໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາການໝູນໃຊ້ ICT ແລະ ການບໍລິການກ່ຽວກັບໂຄງລ່າງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງພາກພື້ນ;
- ສະໜັບສະໜູນການນຳໃຊ້ຂະແໜງການ ICT (ໃນເບື້ອງຕົ້ນໃຊ້ຢູ່ໃນຂະແໜງການຫຼັກໆເປັນຕົ້ນ ໃນຂົງເຂດພາສີ, ພາລາທິການ (Logistics), ການຂົນສົ່ງ, ອຸດສາຫະກຳການຫຸ້ມຫໍ່ບັນຈຸ) ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຜະລິດຕະພາບ; ແລະ
- ຂະຫຍາຍຈຳນວນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການເຂົ້າຮ່ວມຮັບຮູ້ເຊິ່ງ ກັນ ແລະ ກັນອາຊຽນ (MRA) ສໍາລັບອຸປະກອນທາງດ້ານໂທລະຄົມ ມະນາຄົມ; ແລະ
- ສ້າງຕາໜ່າງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງພາກພື້ນ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງເພື່ອຮັບມືກັບກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນຂົງເຂດລະບົບເຄືອຂ່າຍຂອງລຸ້ນຕໍ່ໄປໃນອານາຄົດ, ລວມທັງລະບົບການຈັດການລະຫວ່າງປະເທດ ທາງດ້ານຜະລິດຕະພັນ/ການບໍລິການ, ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເຄືອຂ່າຍໃນສະພາວະທີ່ເປັນລະບົບທີ່ເຊື່ອມເຂົ້າ ຫາກັນ.

53. ການຮ່ວມມືດ້ານພະລັງງານ. ຮັບປະກັນ ແລະ ສະໜອງພະລັງງານ ຢ່າງ ພຽງພໍ ລວມທັງນໍ້າມັນຊີວະພາບ ແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນຕົ້ນຕໍເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງອຸດສາຫະກຳ. ການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນ ໃນໂຄງການທໍ່ສົ່ງອາຍແກັດ ອາຊຽນ (TAGP) ແລະ ໂຄງການສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າອາຊຽນ (APG) ມີຄວາມສົມສ່ວນກັບປະລິມານຊັບພະຍາກອນພະລັງງານ ຂອງພາກພື້ນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພສູງ ຂຶ້ນ. ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ ຍັງສ້າງໂອກາດໃຫ້ກັບພາກເອກະຊົນ ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນດ້ານການລົງທຶນ, ລວມທັງດ້ານການເງິນ, ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ.

ລະບົບການເຊື່ອມຕໍ່ສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າແຮງສູງ ແລະ ທໍ່ສົ່ງອາຍ ແກ້ດ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດອັນສໍາຄັນໃນດ້ານຄວາມປອດໄພ, ການມີຂໍ້ໂຍະຍານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການສະໜອງພະລັງງານ.

54. ເລັ່ງລັດການພັດທະນາໂຄງການເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າແຮງ ສູງ ແລະ ທໍ່ສົ່ງອາຍແກ້ດອາຊຽນ. ແຜນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າ ແຮງສູງອາຊຽນທີ່ຕິດພັນກັບ 14 ໂຄງການເຊື່ອມຕໍ່ໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນພັດທະນາທໍ່ສົ່ງ ອາຍແກ້ດອາຊຽນທີ່ຕິດພັນກັບ 7 ໂຄງການທໍ່ສົ່ງອາຍແກ້ດ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເລັ່ງລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າ ແຮງສູງ ແລະ ທໍ່ສົ່ງອາຍ ແກ້ດອາຊຽນ;
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນແຜນພັດທະນາ ລະບົບສາຍສົ່ງກະແສໄຟຟ້າແຮງສູງ ແລະ ທໍ່ສົ່ງອາຍແກ້ດອາຊຽນ.
- ໃຫ້ສໍາເລັດສັນຍາວ່າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມໝັ້ນຄົງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາຍແກ້ດໃນພາກພື້ນ; ແລະ

55. ໃນຂະນະທີ່ອາຊຽນພະຍາຍາມໃນການເລັ່ງລັດການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາ ຊຽນ ໃຫ້ສໍາເລັດ ໃນປີ 2015, ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການພັດ ທະນາດັ່ງກ່າວນັ້ນຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນກໍລວມເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນອາຍ ຮ້ອນທີ່ເກີດຈາກເຮືອນແກ້ວ, ໂດຍນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການທີ່ມີ ປະສິດທິຜົນ, ຊຶ່ງຈະເປັນການປະກອບສ່ວນໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ຽນແປງ ອຸນນະພູມຂອງໂລກ. ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນດ້ານພະ ລັງງານຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານລາຄາຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ເຊິ່ງເປັນປະເດັນຕົ້ນຕໍສໍາລັບອາຊຽນ ທີ່ຕ້ອງເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນ ການ ເສີມຂະຫຍາຍການພັດທະນາພະລັງງານທີ່ຜະລິດຂຶ້ນໃໝ່ ເຊັ່ນວ່າ : ນໍ້າ ມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ລວມທັງການສົ່ງເສີມການເປີດຂະແໜງການຄ້າ, ການ

ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນຂະແໜງພະລັງງານທີ່ຜະລິດຂຶ້ນ ໃໝ່ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ລວມທັງ ຂະແໜງ ການລົງທຶນໃສ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການພັດທະນາຂະ ແໜງພະລັງງານທີ່ ຜະລິດຂຶ້ນໃໝ່.

56. ການຮ່ວມມືດ້ານບໍ່ແຮ່: ເພີ່ມທະວີດ້ານການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມື ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນຂະ ແໜງທໍລະນີວິທະຍາ ແລະ ບໍ່ແຮ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ມີ ຄວາມຍືນຍົງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສົ່ງເສີມການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່;
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ ແລະ ການສ້າງຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດ ດ້ານທໍລະນີວິທະຍາ ແລະ ຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ອາຊຽນ;
- ສົ່ງເສີມການພັດທະນາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມແບບຍືນຍົງ ໃນຂະແໜງບໍ່ແຮ່; ແລະ
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ໃນການພັດທະນາຂະແໜງ ບໍ່ແຮ່.

57. ການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນໂຄງການພັດທະນາໂຄງລ່າງ. ຮັບຮູ້ວ່າການໃຊ້ຈ່າຍ ມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ການປະກອບສ່ວນໃນການກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການເຕີບໂຕດ້ານ ເສດຖະກິດ. ໃນຂະນະທີ່ອາຊຽນໄດ້ພະຍາຍາມເລັ່ງລັດການເຊື່ອມໂຍງເສດ ຖະກິດຂອງຕົນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍສະເພາະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພາກພື້ນ. ເອົາແຜນການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃສ່ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງເພື່ອດູດດຶງໃຫ້ພາກເອກະຊົນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ . ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃນການລົງທຶນເຂົ້າໃນໂຄງການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງພາກພື້ນເປັນຕົ້ນ APG, TAGP, SKRL ແລະ ເຄືອຂ່າຍເສັ້ນທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດອາຊຽນ; ແລະ
- ກຳຈັດ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ການລົງທຶນຂ້າມຊາດ/ການໃຊ້ຈ່າຍລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພາກພື້ນ.

ຂ.5. ດ້ານອາກອນ:

58. ພາກການປະຕິບັດ:

- ສຳເລັດການສ້າງຕັ້ງລະບົບເຄືອຂ່າຍຂອງສັນຍາສອງຝ່າຍກ່ຽວກັບສັນຍາຫຼີກລ້ຽງການເກັບອາກອນຊ້ຳຊ້ອນ ຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ທັງໝົດ ໃນປີ 2010, ອາດມີການຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາ.

ຂ.6. ການຄ້າຜ່ານທາງອີເລັກໂຕຼນິກ:

59. ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍ ສຳລັບການຄ້າຜ່ານທາງອີເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ສາມາດຄ້າຂາຍສິນຄ້າຜ່ານລະບົບສາຍຕົງ ອອນລາຍ (E-commerce) ລະຫວ່າງອາຊຽນດ້ວຍກັນ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ອີອາຊຽນ ແລະ ອີງໃສ່ແຜນວຽກຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນຳ ກັນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຮັບຮອງເອົາບົດຮຽນຕົວຈິງອັນດີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານນະໂຍບາຍການແຂ່ງຂັນໃນຂະແໜງໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ກັບການກະກຽມອອກລະບຽບກົດໝາຍພາຍໃນ ກ່ຽວກັບການຄ້າຜ່ານລະບົບອີເລັກໂຕຼນິກ;

- ສ້າງຄວາມກົມກຽວໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບຂໍ້ຜູກພັນທາງ ອີເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ພິພາດ;
- ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ແນະນຳການປະຕິບັດທີ່ໄດ້ມາຈາກ ບົດຮຽນຕົວຈິງສໍາລັບຂໍ້ຜູກພັນດ້ານອີເລັກໂຕຼນິກ, ແນະນຳຫຼັກການສໍາ ລັບການບໍລິການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງສາຍຕົງ ອອນລາຍ, ແລະ ແຜນ ຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກ່ຽວກັບການລົງລາຍເຊັນຜ່ານລະບົບອີເລັກໂຕຼ ນິກໃນອາຊຽນ; ແລະ
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຮັບຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບການລົງ ລາຍເຊັນຜ່ານລະບົບອີເລັກໂຕຼນິກ ໃນອາຊຽນ;
- ສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮັບຮອງເອົາບົດຮຽນຕົວຈິງທີ່ດີ ແລະ ບົດແນະ ນຳ ດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ/ຫຼື ມາດຖານ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນວຽກທີ່ໄດ້ ເຫັນດີນຳກັນ; ແລະ
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບເຄືອຂ່າຍເວທີຫາລື ລະຫວ່າງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃນອາ ຊຽນ ແລະ ຄູ່ເຈລະຈາອາຊຽນ ເພື່ອໃຊ້ ເປັນເວທີແຫ່ງການສົ່ງເສີມການ ຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ.

ຄ. ການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ເປັນທຳ.

ຄ.1. ການພັດທະນາ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ:

60. ແຜນປະຕິບັດວຽກດ້ານນະໂຍບາຍອາຊຽນສໍາລັບການພັດທະນາວິສາຫະ ກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ (SME) 2004-2014 ໄດ້ກຳນົດແຜນວຽກ ສໍາລັບການພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໃນ ພາກພື້ນອາຊຽນ. ແຜນດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍ ແຜນດຳເນີນງານທີ່ເປັນຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຜົນຂອງການດຳເນີນງານ. ເປົ້າໝາຍ ແມ່ນເພື່ອ:

- (ກ) ເລັ່ງລັດບາດກ້າວການພັດທະນາ SME, ການເບິ່ງໃນແງ່ດີ ໃນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງປະເທດ ສະມາຊິກອາຊຽນ;
- (ຂ) ເພີ່ມທະວີການແຂ່ງຂັນແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ SMEs ອາຊຽນ. ໂດຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບພວກເຂົາ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຕະຫລາດ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ທັກສະ, ການເງິນ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ.
- (ຄ) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເຮັດໃຫ້ SMEs ຂອງອາຊຽນກັບຄືນສູ່ລະບົບປົກ ກະຕິ ເພື່ອຕ້ານກັບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານການເງິນ, ລວມທັງສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ, ເນື່ອງຈາກສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການຄ້າທີ່ນັບມື້ນັບເປີດກ້ວາງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ; ແລະ
- (ງ) ເພີ່ມການປະກອບສ່ວນຂອງ SMEs ຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທັງໝົດ ແລະ ການພັດທະນາໃນຂົງເຂດອາຊຽນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດນະໂຍບາຍອາຊຽນ ໃນການພັດທະນາ SMEs 2004-2014
- ສົ່ງເສີມເຄືອຂ່າຍຂອງ SMEs ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນການສ້າງເຄືອຂ່າຍການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍໃນພາກ ພື້ນ; ແລະ
- ສົ່ງເສີມບົດຮຽນຕົວຈິງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການພັດທະນາ SMEs ລວມທັງສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນໃຫ້ກັບ SME;

ຄ.2. ຂໍ້ລິເລີ່ມສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ (IAI) :

61. ຍ້ອນລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງການພັດທະນາຂອງປະເທດສະມາຊິກ ອາຊຽນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຮັບປະກັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ໃນການ ເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ ແລະ ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືພັດທະນາການ ແລະ ຮ່ວມມືດ້ານ ວິຊາການ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ເລັ່ງລັດການ ເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ທີ່ມີການພັດທະນາໜ້ອຍ, ເພື່ອແບ່ງປັນ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຊື່ອມໂຍງເສດ

ຖະກິດອາຊຽນ ໃຫ້ກັບທັງໝົດ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ. ສິ່ງນີ້ຈະໃຫ້
ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນກ້າວເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໄດ້.

62. ຂໍ້ລິເລີ່ມສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ (IAI) ຖືກປະກາດໃນເດືອນ 11 ປີ
2000, ໄດ້ກຳນົດທິດທາງ ແລະ ມີຈຸດສຸມທີ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມ
ໃນການຮັດແຄບຊ່ອງວ່າງການພັດທະນາ ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ພາຍໃນອາຊຽນເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ລະຫວ່າງອາຊຽນ ແລະ ຫລາຍໆພາກສ່ວນຢູ່ໃນໂລກເຊັ່ນກັນ. ປະຈຸບັນ
ແມ່ນກວມເອົາຂົງເຂດບຸລິມະສິດຕ່າງໆເຊັ່ນ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການພັດທະ
ນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ ສານ
(ICT), ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ໃນພາກພື້ນ,
ດ້ານພະລັງງານ, ບັນຍາກາດດ້ານການລົງທຶນ, ດ້ານການທ່ອງ ທ່ຽວ,
ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດ.

63. ການປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຂອງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ AEC
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ CLMV ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງນະໂຍບາຍເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຕີບໂຕ
ດ້ານເສດຖະກິດ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້,
ເພີ່ມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ, ຂະ
ຫຍາຍຂະແໜງວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ເພື່ອບັນລຸກັບເປົ້າໝາຍຂອງປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ເພີ່ມທະວີເຮັດໃຫ້ຂໍ້ລິເລີ່ມສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດອາຊຽນ ເປັນ
ເວທີໃນການກຳນົດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫລືອ ດ້ານເຕັກນິກ
ແລະ ໂຄງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ກັບ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ
ໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ CLMV ແລະ
ບັນດາໂຄງການອານຸພາກພື້ນຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: IMT-GT ແລະ BIMP-
EAGA ພາຍໃນອາຊຽນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເປັນ
ຄູ່ຮ່ວມທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍການຜະລິດ ແລະ
ການຈຳໜ່າຍໃນພາກພື້ນ;
- ອາຊຽນເກົ່າ 6 ປະເທດ ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນໂຄງການ IAI.

- ລວບລວມເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງພຽງພໍຈາກປະເທດຄູ່ເຈລະຈາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເຊັ່ນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, ທະນາຄານ ໂລກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ IAI ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສ້າງ/ເຮັດໃຫ້ຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານລັດ ມີຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ ເພື່ອພັດທະນາ/ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ.
- ປະຕິບັດການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ/ປະເມີນຜົນກະທົບ ຈາກການປະຕິບັດການ ເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ.

ງ. ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບເສດຖະກິດໂລກ :

64. ອາຊຽນດາເນີນງານຂອງຕົນໃນສະພາບແວດລ້ອມໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ກັບ ຕະຫລາດທີ່ເພີ່ງພາອາໄສຊື່ງ ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ອຸດສາຫາກຳໂລກາພິວັດ. ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດອາຊຽນສາມາດແຂ່ງຂັນກັບສາກົນໄດ້, ສ້າງໃຫ້ອາ ຊຽນມີ ຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໃນດ້ານການສະໜອງແບບຕ່ອງໂສ້ ໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຕະຫລາດພາຍໃນຍັງຄົງດຶງເອົາການລົງ ທຶນຈາກຕ່າງປະເທດໄດ້. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ສໍາລັບອາຊຽນ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາ ລະນານອກເໜືອຂອບເຂດ ຂອງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ບັນດາຫລັກ ການ ແລະ ລະບຽບການພາຍນອກ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເຕີມອີກ ໃນເວລາ ປັບປຸງນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບປະຊາຄົມເສດຖະ ກິດອາຊຽນ.

ງ.1. ຮູບການອັນເໝາະສົມແນໃສ່ການພົວພັນດ້ານເສດຖະກິດກັບພາຍນອກ:

65. ອາຊຽນຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກໂດຍແນໃສ່ເພື່ອຮັກສາໄວ້ຊື່ງ “ຄວາມເປັນແຖນ ກາງຂອງອາຊຽນ” ໃນການພົວພັນເສດຖະກິດກັບພາຍນອກ, ລວມເຖິງ, ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ຈຳກັດການເຈລະຈາເຂດການຄ້າເສລີ (FTA) ແລະ ສັນຍາການເປັນຄູ່ ຮ່ວມທາງເສດຖະກິດຮອບດ້ານ (CEPs). ສິ່ງນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍ:

ພາກການປະຕິບັດ:

- ທົບທວນຄືນຂໍ້ຜູກພັນຂອງ FTA/CEP, ຕໍ່ກັບການປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນ ການເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນຂອງອາຊຽນ; ແລະ

- ສ້າງລະບົບການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການກ້າວເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີຮູບການອັນດຽວກັນ ແລະ/ຫລື ກຳນົດທ່າທີອັນດຽວກັນໃນການພົວພັນເສດຖະກິດກັບພາຍນອກຂອງອາຊຽນ ແລະ ໃນເວທີພາກພື້ນ ແລະ ເວທີຫລາຍຝ່າຍ.

ງ.2. ເພີ່ມທະວີ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນເຄືອຂ່າຍການສະໜອງຂອງໂລກ:

66. ອາຊຽນຈະຕ້ອງເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມໃນເຄືອຂ່າຍການສະໜອງຂອງໂລກເຊັ່ນກັນ ໂດຍ:

ພາກການປະຕິບັດ

- ສືບຕໍ່ການນຳໃຊ້ບົດຮຽນຕົວຈິງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງສາກົນ ແລະ ມາດຖານໃນການຜະລິດ ແລະ ການຈັດຈຳໜ່າຍ, ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້.
- ສ້າງຂະບວນການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ແກ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ທີ່ມີການພັດທະນາໜ້ອຍ, ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພາບຂອງ ພວກເຂົາ, ເພື່ອເພີ່ມ ທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນ ພາກພື້ນ ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມເຊື່ອມໂຍງຂອງໂລກ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

67. ຕາຕະລາງແຜນຍຸດທະສາດທີ່ລວມເອົາປັດໄຈສຳຄັນສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງແຜນງານນີ້. ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບອົງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ/ຜູ້ມີສ່ວນ ຮ່ວມເພື່ອປະກອບສ່ວນດ້ານຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມປະສານ ງານຂຶ້ນຮ່ວມກັນ ເພື່ອທົບທວນຄືນແຜນງານ ແລະ ຕາຕະລາງແຜນຍຸດທະ ສາດ ກັບຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງມາດຕະ ການ, ແຜນການ ແລະ ຂະແໜງການ

ສຳຄັນທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ເກີດຈິດສຳນຶກຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຕໍ່ແຜນງານ.

68. ບັນດາຂະແໜງການຂອງອາຊຽນ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະປະສານງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຊຶ່ງໜ່ວຍງານພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການກະກຽມລາຍລະອຽດແຜນປະຕິບັດງານລະດັບຊາດ. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມຕ່າງໆນຳຂະແໜງການເອກະຊົນ, ສະມາຄົມອຸດສະຫະກຳອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບຊາດ ຈະໄດ້ຊອກຫາເຂດທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໃນຂັ້ນຕອນດຳເນີນການເຊື່ອມໂຍງດັ່ງກ່າວ.

69. ເພື່ອຜົນສາເລັດໃນການປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້, ຈຳເປັນຕ້ອງມີກົນໄກ ຫຼືໜ່ວຍງານ, ຊັບພະຍາກອນ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ດ້ານການເມືອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງແທດເໝາະກັບຂະບວນການກໍ່ສ້າງປະຊາຄົມ.

ກ. ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

70. ບັນດາກະຊວງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາບັນດາຂໍ້ຜູກພັນພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEM) ທີ່ເປັນລັດຖະມົນຕີຮັບຜິດຊອບວຽກງານການເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນສະພາປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນນັ້ນ, ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນທັງໝົດ.

71. ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ດຳເນີນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ, ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການໃນການກຳນົດທິດທາງຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະສານງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

ພາກການປະຕິບັດ:

- ຄະນະສະເພາະກິດລະດັບສູງເພື່ອການເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ອາຊຽນ (HLTF) ຈະຕ້ອງນຳສະເໜີຄຳຄິດເຫັນ ແບບຍຸດທະສາດ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນໃນປະເດັນທີ່ພົວພັນເຖິງຜົນກະທົບດ້ານໄລຍະເວລາ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.
- ປຶກສາຫາລືກັບຫລາຍຂະແໜງການຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອປຶກສາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະເດັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.
- ເລຂາທິການໃຫຍ່ອາຊຽນຈະຕ້ອງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການປະຕິບັດການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນຕໍ່ກອງປະຊຸມບັນດາລັດຖະມົນຕີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ.

72. ໃນການເພີ່ມທະວີຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໃຫ້ຂະບວນການຕົກລົງໃນທຸກຂໍ້ລິເລີ່ມຂອງຂະແໜງການທັງໝົດພາກເສດຖະກິດອາຊຽນ ທີ່ກຳນົດໃນ Blueprint ແລະ ນອກເໜືອຂອບເຂດນັ້ນ, ບັນດາມາດຕະການດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກສະເໜີແນະ:

- ສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໄສ ແລະ ປັບປຸງການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການປະກາດແຈ້ງການພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງທັງໝົດດ້ານເສດຖະກິດອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານອະນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍຂັ້ນຕອນການປະກາດແຈ້ງການ.
- ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນດ້ານກົດໝາຍອາຊຽນ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍ ໃນ 6 ເດືອນນັບແຕ່ມີລົງນາມ.
- ຂັ້ນຕອນການຕັດສິນໂດຍໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ ຈະຕ້ອງເປັນແບບເອກະສັນກັນ ແລະ ໃນເມື່ອບໍ່ມີຄວາມເປັນເອກະສັນກັນ, ອາຊຽນຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາດ້ວຍຮູບການອື່ນໆ ໂດຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຕັດສິນວ່ອງໄວ.
- ນຳໃຊ້ກົນໄກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຄົມປະຕິບັດບົນພື້ນຖານລະບຽບ ຫຼັກການ.

- ສູດອາຊຽນລົບ X ສາມາດນຳມາໃຊ້ ເພື່ອເລັ່ງລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຂໍ້ລິເລີ່ມທາງເສດຖະກິດ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວ; ແລະ
- ຄວນມີການໂຍະຍານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ. ທີ່ໄດ້ເຫັນດີກັນລ່ວງໜ້າ ແລະ ບໍ່ແກ່ຍາວເວລາຄວາມ ຄືບໜ້າໂດຍລວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.

73. ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນໂຄງການຂ້າງເທິງ ແລະ ມາດຕະການສຳລັບ ການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ໂດຍປະເທດສະມາຊິກນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຕິດຕາມກວດກາ, ທົບທວນຄືນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມທັງໝົດໄດ້ຮັບຮູ້. ກອງເລຂາອາຊຽນຈະຕ້ອງທົບທວນຄືນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຖານຕົວຊີ້ບອກທາງດ້ານສະຖິຕິ, ລວມທັງ ການເຊື່ອມໂຍງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອັດຕາພາສີ ແລະ ຕົວເລກການຄ້າ, ສ້າງຖານສະຖິຕິ ໃຫ້ມີຄວາມກົມກຽວກັນ ແລະ ປະເດັນຄຸນນະພາບ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລະ ການບັນທຶກຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນແຕ່ລະອົງປະກອບ ຂອງ ການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.

74. ສາລັບຂະແໜງການເງິນ

- ສ້າງກົນໄກການປະຕິບັດງານທີ່ເໝາະສົມໃນຮູບແບບລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳ.

ຂ. ແຫລ່ງຕ່າງໆ:

75. ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາ ມາດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ລະດົມຂົນຂວາຍມາຈາກຫລາຍແຫຼ່ງ.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ກອງທຶນພັດທະນາອາຊຽນ, ໂດຍການປະກອບສ່ວນຈາກປະເທດສະ ມາຊິກ, ຈະເປັນເຄື່ອງມືໜຶ່ງເພື່ອດຶງເອົາທຶນທັງຈາກອາຊຽນ ແລະ ທີ່ບໍ່ແມ່ນອາຊຽນ.
- ກຳນົດ ແລະ ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິຊາການ ຫລື ໂຄງການຝຶກອົບຮົມ, ກ່ຽວກັບການວິເຄາະປະເດັນ, ຂະແໜງ ຫຼື ຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນໃນການສ້າງຄວາມສາມ ອາດສາມາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ເພື່ອສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະ ກິດອາຊຽນ.
- ຫັນເອົາບັນດາເປົ້າໝາຍພື້ນຖານຂອງແຜນປະຕິບັດງານເພື່ອສ້າງປະ ຊາຄົມ ເສດຖະກິດອາຊຽນເຂົ້າເປັນເປົ້າໝາຍພື້ນຖານແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ລວມເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາແຫ່ງ ຊາດ.
- ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ADB, WB/IFC, ປະເທດທີ່ ເປັນຄູ່ພາຄີ ຫລື ຄູ່ການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນການພັດທະ ນາໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງພາກພື້ນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການວາງແຜນໃຫ້ແກ່ກອງເລຂາອາຊຽນ ໃນຂະແໜງທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ການ ສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ, ແລະ
- ສ້າງໃຫ້ຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາບຸກ ຄະລາກອນຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ; ແລະ
- ສ້າງໂຄງການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອ ປະເທດສະມາຊິກໃໝ່, ເພື່ອເພີ່ມທະວີການພັດທະນາ ແລະ ບັນດາໂຄງສ້າງຂອງຕະຫລາດການເງິນຂອງພວກເຂົາ.

ຄ. ການສື່ສານ:

76. ຜົນສໍາເລັດຂອງການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນແມ່ນຮຽກຮ້ອງ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນ ໃນຂະບວນການປະຕິບັດການເຊື່ອມ ໂຍງ. ນອກຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນໃນການກຳນົດແຜນງານ ແລ້ວ, ຈຳເປັນ ຕ້ອງມີແຜນການການສື່ສານທີ່ດີ ເພື່ອສ້າງຈິດສໍານຶກກ່ຽວການສ້າງ ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ ທັງໝົດ ເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທັງໝົດ ລວມທັງນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນອາຊຽນ ໄດ້ຮັບ ຊາບເຖິງຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສ້າງປະຊາຄົມນີ້.

ພາກການປະຕິບັດ:

- ປະກາດໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມຮັບຊາບຢ່າງກວ້າງຂວາງເພື່ອອະທິບາຍ ໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາກລັດຖະບານ, ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ສາມັນ ຊົນທົ່ວໄປ ໄດ້ຮັບຊາບກ່ຽວກັບວັດຖຸປະສົງລວມ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ;
- ສ້າງເວທີພາກພື້ນເພື່ອເປີດການສົນທະນາ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະ ກິດອາຊຽນ;
- ບັນດາປະເທດສະມາຊິກຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງກົນໄກລະດັບຊາດເພື່ອລາຍ ງານຜົນ ແລະ ປະເດັນຕ່າງໆຢ່າງເປັນປົກກະຕິກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການ ເຊື່ອມໂຍງ; ແລະ
- ສ້າງເວບໄຊການສື່ສານ ສໍາລັບການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາ ຊຽນ ທີ່ຈະເປັນອີກຊ່ອງທາງອັນໜຶ່ງ ເພື່ອກ້າວໄປເຖິງປະຊາຄົມໄດ້ ຢ່າງສົມບູນ, ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມສາມາດໃຫ້ຄໍາຄິດຄໍາເຫັນກັບ ແລະ ຮັບຄໍາຕອບກ່ຽວ ກັບ ຂໍ້ລິເລີ່ມດ້ານເສດຖະກິດຕ່າງໆຂອງອາ ຊຽນ.

ງ. ການທົບທວນຄືນ:

77. ແຜນສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກທົບທວນຄືນເປັນ ແຕ່ລະໄລຍະບົນພື້ນຖານສະພາບການປ່ຽນແປງດ້ານການພັດທະນາຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກ.

